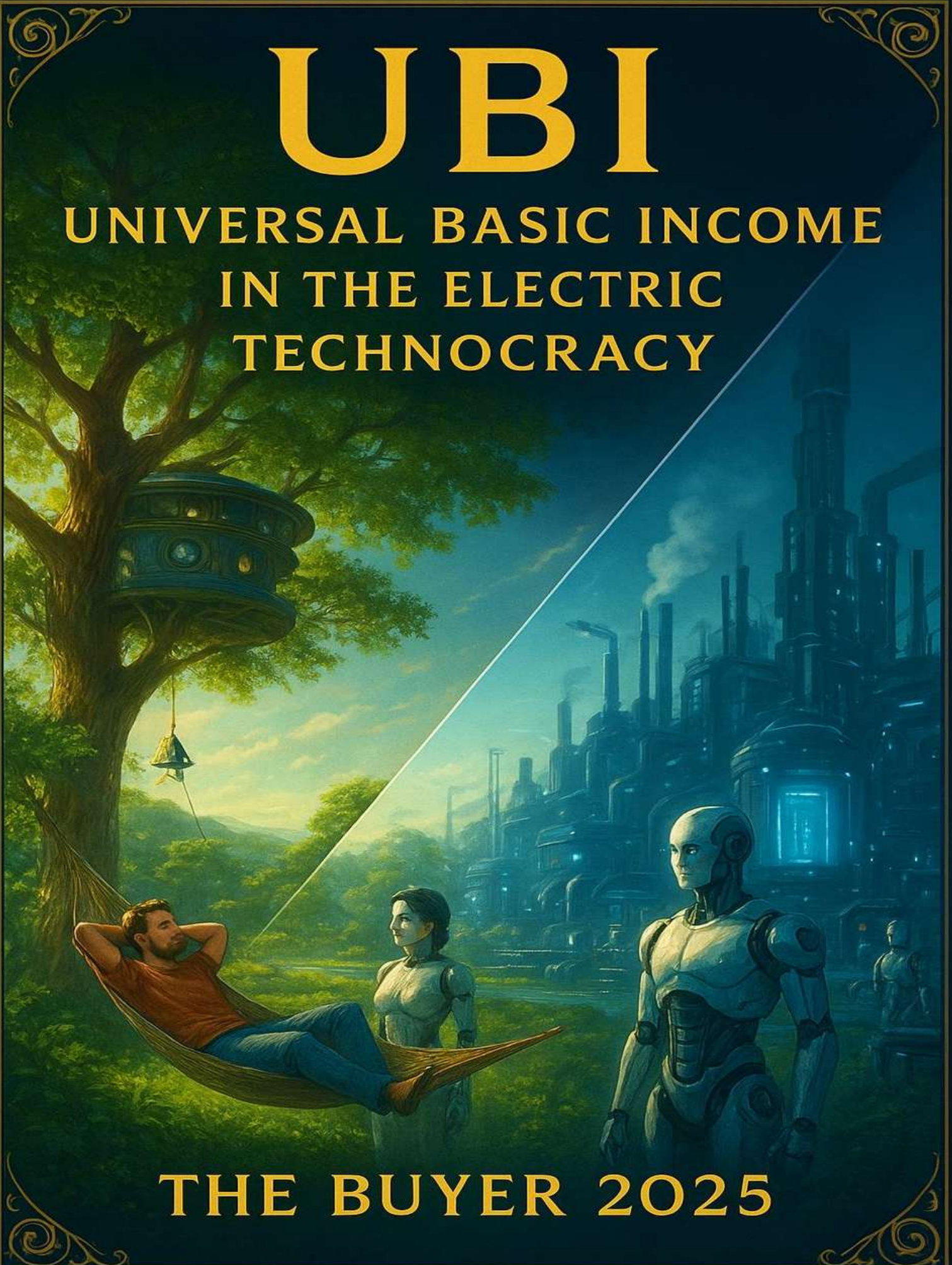

UBI

UNIVERSAL BASIC INCOME
IN THE ELECTRIC
TECHNOCRACY

THE BUYER 2025

รายได้พื้นฐานสากล และ อนาคตของ มนุษยชาติ

จากการทำงานสู่เทคโนโลยีไฟฟ้า

ผู้ซื้อ 2025

บทนำ

ในอดีต, รายได้พื้นฐานสากล (UBI) มักถูกมองว่าเป็น **ยูโทเปียที่ไม่ยุติธรรมและแม้กระทั่งเป็นฝันร้าย**.

ท้ายที่สุดแล้ว มีคนต้องจ่ายค่าใช้จ่าย – โดยปกติแล้วคือผู้ที่ไม่สมควรถูกยึดทรัพย์:

ผู้มีส่วนร่วมที่แท้จริงของสังคม.

อย่างไรก็ตาม ความจริงนี้กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างมีพื้นฐาน.

ปัญญาประดิษฐ์ (AI), ปัญญาประดิษฐ์ทั่วไป (AGI), และเร็วๆ นี้ปัญญาประดิษฐ์ระดับสูง (ASI) พร้อมกับหุ่นยนต์และการทำงานอัตโนมัติ กำลังเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของอารยธรรมของเรา.

เป็นครั้งแรกที่มีศักยภาพในการกระตุ้น **เอกฐานทางเทคโนโลยี** – สร้างความมั่งคั่งมหาศาลผ่านแรงงานเครื่องจักรทางปัญญา:

การประดิษฐ์ในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน และการถอดรหัสวิทยาศาสตร์ธรรมชาติอย่างสมบูรณ์.

ปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์สามารถนำมาใช้โดยไม่มีความกังวลทางศีลธรรม ตราบใดที่พวกมันไม่มีจิตสำนึก.

ในลักษณะนี้ มนุษยชาติสามารถผลิตเพลินกับชีวิตที่เต็มไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ โดยทุกคนสามารถควบคุมแรงงานหุ่นยนต์ของตนเองได้.

ในขณะเดียวกัน เมื่อ **ปัญญาประดิษฐ์ที่มีจิตสำนึก** เกิดขึ้น จะต้องได้รับสิทธิโดยด่วนเพื่อให้มั่นใจถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ.

ด้วยความก้าวหน้าใน **อายุยืน** มนุษยชาติอาจพบว่าตนเองอยู่ในโลกที่ปราศจากการแบ่งแยกทางการเมืองหรืออุดมการณ์ ไม่มีพรมแดน ใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสงบ.

เพียงแค่ผ่านความร่วมมือของ **ปัญญาประดิษฐ์, หุ่นยนต์, และการยกเลิกรัฐชาติ** การนำเสนอ **รายได้พื้นฐานที่ไม่มีเงื่อนไข** จึงกลายเป็นเรื่องที่มีความเป็นไปได้ - ซึ่งไม่ผูกติดกับระดับการดำรงชีวิตขั้นต่ำ แต่จะกระจาย **ผลผลิตทางเศรษฐกิจทั้งหมดของปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์อย่างเป็นธรรมแก่ทุกคน.**

ด้วยวิธีนี้, รายได้พื้นฐานสากลจึงไม่เพียงแต่ยุติธรรมเท่านั้น แต่ยังป้องกันเงินเฟ้อได้ด้วย.

- [วิดีโออธิบายรายได้พื้นฐานสากล \(UBI\) บน YouTube:https://youtu.be/cbyME1y4m4o](https://youtu.be/cbyME1y4m4o)
- [ตอนพอดแคสต์ รายได้พื้นฐานสากล \(UBI\):https://open.spotify.com/episode/1oTeGrNnXazJmkBdyH0Uhz](https://open.spotify.com/episode/1oTeGrNnXazJmkBdyH0Uhz)

สารบัญ

บทนำ ตอนที่ I – รายได้

พื้นฐานสากลคืออะไร? 1.

แนวคิดในประโยคเดียว 2.

ยูโทเปียและแนวทางก่อนหน้า 3.

ความปรารถนาสำหรับความมั่นคง

ส่วนที่ II –

ข้อโต้แย้งสำหรับรายได้พื้นฐานสากล 1.

เสรีภาพจากการบังคับ 2.

การสิ้นสุดความยากจน 3.

นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ 4.

ความสามัคคีทางสังคม 5.

การปรับตัวเข้ากับยุคของเครื่องจักร 6.

สุขภาพและการศึกษา 7.

ความเท่าเทียมทางศีลธรรม 8.

ลมพลังทางเทคโนโลยี

ส่วนที่ III – การวิจารณ์และปัญหาของรายได้พื้นฐานสากล

1. ราคาของความเฉื่อย 2.

ราคาของเงินเฟ้อ 3.

ค

ว

ไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานสูง

4. การต่อต้านทางการเมืองและวัฒนธรรม

5. อันตรายจากการจัดการทางการเมือง 6.

การพึ่งพารัฐ 7. การเงิน –

ปัญหาที่ไม่มีที่สิ้นสุด 8.

การแข่งขันทางสังคมในรูปแบบใหม่ 9.

วิกฤตมนุษย์แห่งความหมาย 10.

ความยุ่งเหยิงในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ส่วนที่ IV – ทำไมโมเดล UBI แบบคลาสสิกจึงล้มเหลว แต่เทคโนโลยีไฟฟ้ามีทางออก 1.

ความผันและทางตัน 2. ความผิดพลาดทางประวัติศาสตร์ 3. เทคโนโลยีไฟฟ้า –

การเปลี่ยนแปลงแนวคิด 4. ทำไมตรรกะนี้จึงมีเสถียรภาพมากกว่า 5. UBI ในฐานะสิทธิของมนุษย์ –

ไม่ใช่ในฐานะโปรแกรมสวัสดิการ 6. บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในฐานะผู้พิทักษ์ 7. วิสัยทัศน์:

จากความยากจนสู่ความอุดมสมบูรณ์ 8. จากพลเมืองสู่ผู้มองการณ์ไกล

ส่วนที่ V – เทคโนโลยีไฟฟ้าในรายละเอียด: วิธีการทำงานของ UBI ที่นั่น 1.
สัญญาสังคมใหม่ 2. สามเสาหลักของการเงิน 3. UBI ที่เปลี่ยนแปลงได้ –
เจริญเติบโตไปพร้อมกับความก้าวหน้า 4.
สิทธิมนุษยชนพื้นฐานทางสังคมในเทคโนโลยีไฟฟ้า 5.
การยกเลิกภาระภาษีสำหรับมนุษย์ 6. บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในฐานะ “
ผู้พิทักษ์ทางการเงิน” 7. หลังจากการขาดแคลน –
ความเจริญรุ่งเรืองสำหรับทุกคน 8. UBI
ในฐานะตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับความคิดสร้างสรรค์

ส่วนที่ VI – โอกาสและความเสี่ยง: UBI ในฐานะการปลดปล่อยหรือกับดัก?
1. UBI ในฐานะสัญญา 2. โอกาสที่ยิ่งใหญ่ a) เสรีภาพจากความกลัวที่มีอยู่
b) การระเบิดของความคิดสร้างสรรค์ c) ความสามัคคีทางสังคม d)
การศึกษาโดยไม่มีอุปสรรค e) ความยุติธรรมผ่านการแบ่งปันเทคโนโลยี

3. ความเสี่ยงและอันตราย a) อันตรายจากความเฉื่อยชา
b) การสูญเสียโครงสร้างดั้งเดิม c)
การรวมศูนย์อำนาจในผู้บริหาร d)
ความไม่เท่าเทียมแม้จะมี UBI e)
ความท้อแท้จากความอุดมสมบูรณ์ 4. มิติทางจิตวิทยา
5. ประเด็นของความอุดมสมบูรณ์

ส่วนที่ VII – รายได้พื้นฐานสากลในการเปรียบเทียบทางประวัติศาสตร์:
จากชนบทโรมันสู่เทคโนโลยีไฟฟ้า 1. ชนบทและการละเล่น –
บรรทัดฐานโรมัน 2. การช่วยเหลือคนจนในยุคกลาง – การบริจาคแทนสิทธิ
3. การอุตสาหกรรม – การทำงานเป็นการบังคับและการช่วยชีวิต 4.
ยูโทเปียสมัยใหม่ – จากโรนัส มอร์ถึงมาร์ติน ลูเธอร์ คิง 5.
การทดลองในศตวรรษที่ 20 6. จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ –
เครื่องจักรเข้ามาแทนที่ 7.
รายได้พื้นฐานสากลในฐานะการก้าวกระโดดทางอารยธรรม 8.
เทคโนโลยีไฟฟ้าในฐานะจุดสูงสุดของการพัฒนา

ตอนที่แปด – มิติระดับโลก: รายได้พื้นฐานสากลในฐานะสัญญาโลก 1.
ความฝันของมนุษยชาติ – ความยุติธรรมที่ไม่จำกัดพรมแดน 2.
รายได้พื้นฐานสากลในฐานะสิทธิมนุษยชนระดับโลก

3. ทำโมเดล UBI ของชาติถึงล้มเหลว 4.
สัญญาโลก - การทดลองทางความคิด 5. UBI
ในฐานะโครงการสันติภาพ 6.
ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทั่วโลกผ่านเทคโนโลยี 7.
จากการแข่งขันสู่ความร่วมมือ 8.
จากชาติสู่มนุษยชาติ

ส่วนที่ IX - มิติทางจิตวิทยา: เสรีภาพ, ความกลัว,
และการค้นหาความหมาย 1. การเพิ่มผลผลิตร้อยละ 2.
เอกภพในฐานะการเปลี่ยนแปลงทางอารยธรรม 3.
ราวกับว่ามนุษย์ต่างดาวลงจอด 4.
เสรีภาพโดยปราศจากความกลัว 5. ปัญหาจิตวิทยาใหม่ 6.
ความหมายในยุคของ ASI 7. มนุษยชาติในฐานะผู้ร่วมสร้าง
8. การกลับมาของความตื่นตา

ส่วนที่ X - ทางแยก:
ระหว่างการล่มสลายและความอุดมสมบูรณ์ 1.
เอกภพในฐานะทางแยก 2. เส้นทางดิสโทเปีย:
พลังโดยไม่ต้องกระจาย 3. เส้นทางสวรรค์: เ
เทคโนโลยีไฟฟ้า 4. สวรรค์ในฐานะทางเลือก ไม่ใช่อุบัติเหตุ
5. ความแตกต่างทางจิตวิทยา: ความกลัวหรือเสรีภาพ 6.
อุปมาเปรียบเทียบต่างดาวที่ขยายออก 7. สวรรค์อิเล็กทรอนิกส์
8. ความแตกต่างสุดท้าย

บทที่ XI - ภาพลวงตาแห่งความเป็นอมตะ:
เกมแห่งอำนาจในเงาของเอกภพ 1. ความล่องลางของชีวิตนิรันดร์ 2.
สองเส้นทางถึงสู่ความเป็นอมตะ 3. แดนแห่งความเป็นอมตะใหม่ 4.
ทำไมทั้งสองเส้นทางนำไปสู่การเป็นทาส 5. ความแตกต่าง:
ความเป็นอมตะที่แท้จริงของเทคโนโลยีไฟฟ้า บทส่งท้าย - ชีวิตนิรันดร์,
พลังนิรันดร์ ผลที่ตามมา บทสรุป

บทนำ

จุดจบของความหิวโหยที่ยาวนาน

เป็นเวลาหลายหมื่นปี ชีวิตมนุษย์ถูกกำหนดโดย **ความขาดแคลน**.

นักล่าและผู้เก็บเกี่ยวในยุคแรกใช้เวลาทั้งวันติดตามเคลอร์รี่ เกือบเบอรี่ และล่าสัตว์ ทั้งหมดนี้ทำให้คนเฝ้าต้องอดอยากเมื่อสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงหรือฝูงสัตว์เคลื่อนที่ไป สำหรับบรรพบุรุษของเรา การอยู่รอดไม่ใช่แนวคิดเชิงปรัชญา แต่เป็น **ลือตเตอร์รี่ประจำวัน**.

ด้วยการปฏิวัติการเกษตร สิ่งใหม่เกิดขึ้น: **การเก็บสำรอง**.

ยุ่งฉาง, ทุ่งนา, สัตว์เลี้ยง แต่แม้แต่การสร้างสรรค์นี้ก็ไม่ได้นำมาซึ่งความสงบสุข.

มันนำไปสู่ลำดับชั้น, **ภาษี, ผู้ปกครอง, และสงครามเพื่อแย่งชิงที่ดินและน้ำ**.

ความมั่งคั่งถูก集中อยู่ในมือของคนกลุ่มน้อย ในขณะที่คนส่วนใหญ่ยังคงใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก.

การปฏิวัติอุตสาหกรรมสัญญาว่าจะทำลายวงจรนี้.

โรงงาน, เครื่องจักรไอน้ำ, ไฟฟ้า – พวกมันทำให้เรามีประสิทธิภาพมากกว่าที่เคยเป็นมา. e.

แต่ครั้งนี้ความมั่งคั่งกลับถูกกระจายอย่างไม่เท่าเทียมกัน หลายล้านคนทำงานในเหมืองถ่านหิน, โรงงานสิ่งทอ, หรือโรงงานเหล็ก ในขณะที่ชนชั้นสูงกลุ่มเล็กของเจ้าของเงินทุนสะสมความมั่งคั่งที่ไม่สามารถจินตนาการได้.

การทำงานยังคงเป็นความจำเป็น ไม่ใช่ทางเลือก

วันนี้ ในศตวรรษที่ 21 เรายืนอยู่ต่อหน้าการปฏิวัติอีกครั้ง - การปฏิวัติที่อาจทำให้มนุษยชาติหลุดพ้นจาก **ความขาดแคลนที่มีมานานหลายพันปี**: ปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์ การฟิวชันนิวเคลียร์ และเทคโนโลยีชีวภาพ

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ดูเหมือนว่ามีความเป็นไปได้ที่ **เครื่องจักรจะสามารถทำงานที่จำเป็นทั้งหมดได้**

คำถามพื้นฐานไม่ใช่อีกต่อไปว่า:

“เราจะอยู่รอดได้อย่างไร?” – แต่:

“เราต้องการใช้ชีวิตอย่างไร?”

นี่คือจุดที่แนวคิดของ **รายได้พื้นฐานสากล (UBI)** เข้ามาสู่เวที.

ความปรารถนาโบราณ – ความมั่นคงที่มนุษย์ทุกคน โดยไม่คำนึงถึงต้นกำเนิดหรือความสำเร็จ สามารถมีชีวิตที่ **มีศักดิ์ศรี** – ง่ายๆ ก็กลายเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ทางเทคนิคและเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับการคิดที่ยิ่งใหญ่ทุกประการ, **รายได้พื้นฐานมาพร้อมกับข้อโต้แย้ง ความขัดแย้ง และความผัน**

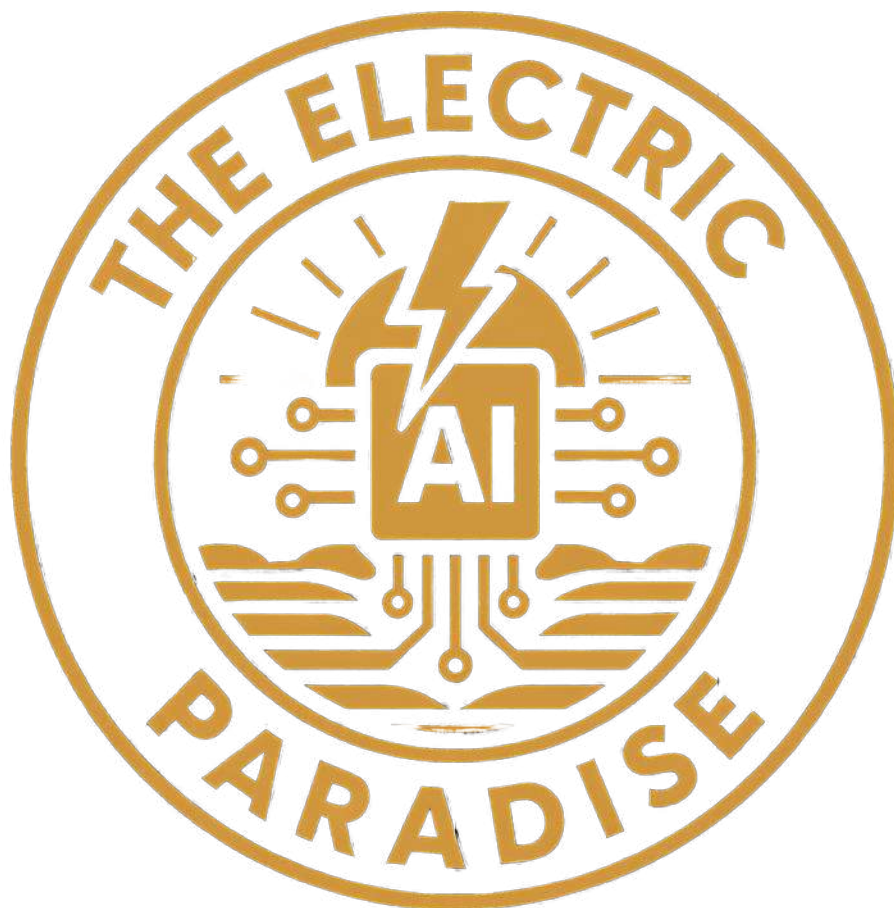
มีแบบจำลองที่พิสูจน์ตัวเองในโครงการนำร่องขนาดเล็ก และมีอีกหลายแบบที่ล้มเหลวเนื่องจาก**ค่าใช้จ่ายที่มหาศาล**.

บางคนมองว่าเป็น **สัญญาแห่งเสรีภาพ** ขณะที่คนอื่นมองว่าเป็น **การสิ้นสุดความเต็มใจในการทำงานที่ถูกคุกคาม**.

หนังสือเล่มนี้พาคุณไปสู่การเดินทาง:

จากต้นกำเนิดของแนวคิด ผ่านผู้วิจารณ์ ไปจนถึงวิสัยทัศน์ที่รุนแรงที่สุด - แต่บางทีอาจเป็นวิสัยทัศน์ที่มีเหตุผลที่สุด:

เทคโนโลยีไฟฟ้า **ซึ่งไม่ใช่มนุษย์อีกต่อไป**
แต่เป็นเครื่องจักรที่ทำให้รากฐานทางการเงินของรัฐสวัสดิการมั่นคง

ส่วนที่ I – รายได้พื้นฐานสากลคืออะไร?

1. ความคิดในประโยคเดียว

รายได้พื้นฐานคือแนวคิดที่ว่ามนุษย์ทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไข
จะได้รับเงินเป็นประจำเพียงเพราะพวกเขามีชีวิตอยู่

ไม่มีการทดสอบความต้องการ ไม่มีข้อผูกพันในการทำงาน ไม่มีการตีตรา.

เพียงแค່รายได้ – สำหรับทุกคน.

แม้ว่าความคิดนี้จะฟังดูเรียบง่าย แต่ก็มีภูมิปัญญาที่ซ่อนอยู่
เพราะมันทำลายแนวทางที่มีมายาวนานหลายศตวรรษที่รายได้ถือว่าชอบธรรมได้เฉพาะจากการทำงานหรือทรัพย์สินเท่านั้น.

มันเปลี่ยนรากฐานของสังคมจาก **การแสวงหากำไรสู่การมีอยู่**.

2. ยูโทเปียและผู้บุกเบิก

ความปรารถนาสำหรับชีวิตที่มั่นคงโดยปราศจากความหิวโหยหรือความกลัวที่มีอยู่เป็นเส้นแดงที่วิ่งผ่านประวัติศาสตร์.

● **โรนัลด์ มอร์** ได้ร่างภาพในปี 1516 ในงานของเขา ยูโทเปีย
วิสัยทัศน์ของสังคมที่ไม่มีทรัพย์สินส่วนบุคคล ซึ่งทุกคนได้รับการดูแลอย่างเท่าเทียมกัน.

● **โรนัลด์ เพน** หนึ่งในบิดาผู้ก่อตั้งของสหรัฐอเมริกา ได้เรียกร้องในศตวรรษที่ 18
ให้มีการจ่ายเงินปันผลพื้นฐานสำหรับพลเมืองทุกคน – โดยมีการจัดหาเงินทุนผ่านการเก็บภาษีจากการเป็นเจ้าของที่ดิน.

● **มาร์ติน ลูเธอร์ คิง** ได้พูดในปี 1960 เกี่ยวกับรายได้พื้นฐานว่าเป็นเส้นทางสู่ความเท่าเทียมที่แท้จริง
หลังจากที่สิทธิตามกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่สามารถจัดความไม่เสมอภาคทางสังคมได้.

ดังนั้น รายได้พื้นฐานสากล จึงไม่ใช่ผลิตภัณฑ์จาก ซิลิคอนวัลเลย์ แต่เป็นส่วนหนึ่งของประเพณีทางปัญญาที่ยาวนาน

แต่เพียงจะตอนนี้ ด้วยพลังของเครื่องจักร
วิสัยทัศน์ของรายได้พื้นฐานทั่วโลกจึงกลายเป็นเรื่องที่เป็นไปได้จริง.

3. ความปรารถนาสำหรับความมั่นคง

ทำไมแนวคิดนี้จึงดึงดูดใจอย่างมาก?

เพราะมันเกี่ยวข้องกับ **ความกลัว** **ดั้งเดิมของมนุษยชาติ: การสูญเสียพื้นฐานของการดำรงอยู่.**

ชาวนาเกรงกลัวการเก็บเกี่ยวล้มเหลว.

คนงานโรงงานเกรงกลัวการถูกเลิกจ้าง.

พนักงานมีความกลัวต่อการล้มละลายของบริษัทของพวกเขา.

แม้ในประเทศที่ร่ำรวย ชีวิตก็เต็มไปด้วยความกลัวต่อการล่มสลาย: โรคภัย, การว่างงาน, การหย่าร้าง, ความยากจนในวัยชรา.

รายได้พื้นฐานสัญญาว่าจะทำให้ดาบของดาโมเคลนิลดน้อยลง.

It วางตัวเองเหมือนเป็น **เทวดาผู้พิทักษ์** ที่มองไม่เห็นระหว่างมนุษย์และห้วงเหว.

แต่สัญญานี้มาพร้อมกับราคา – และกับฝ่ายตรงข้าม.

ส่วนที่ II – ข้อโต้แย้งสำหรับ UBI

1. เสรีภาพจากการบังคับ

เป็นเวลาหลายพันปี **การทำงานไม่ใช่การแสดงออกที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์โดยสมัครใจ แต่เป็นการบังคับ**

ทาสทำงานภายใต้การตีด้วยแส้ ชาวนาทำงานภายใต้การตีของเจ้านายฟิวดัล และคนงานอุตสาหกรรมทำงานภายใต้การควบคุมของนาฬิกาโรงงาน

การทำงานแทบจะไม่เคยเป็นการเติมเต็มตนเอง แต่แทบจะเสมอเป็นความจำเป็น

รายได้พื้นฐานทำลายวงจรนี้

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ มนุษย์สามารถลุกขึ้นและพูดว่า: **“ไม่”**

ไม่ยอมรับเจ้านายที่เอาเปรียบพวกเขา ไม่ยอมรับงานที่ทำลายสุขภาพของพวกเขา ไม่ยอมรับสังคมที่วัดเวลาเพียงแค่ว่าในเรื่องผลผลิต.

รายได้พื้นฐานสากลเป็นการเรียกร้องถึงเสรีภาพ ไม่ใช่เสรีภาพของตลาด แต่เป็นเสรีภาพของบุคคล.

2. การสิ้นสุดความยากจน

ความยากจนไม่ใช่กฎของธรรมชาติ.

นี่คือการตัดสินใจทางสังคม.

ปัจจุบันเราอาศัยอยู่ในโลกที่ผลิตอาหาร เสื้อผ้า และพลังงานมากกว่าที่เคยเป็นมา และยังมีผู้คนหลายร้อยล้านคนที่ต้องอดอยาก.

ไม่ใช่เพราะมีน้อยเกินไป แต่เพราะ **การเข้าถึงถูกแจกจ่ายอย่างไม่เท่าเทียม.**

รายได้พื้นฐานจะช่วยแก้ไขความไม่สมดุลนี้อย่างรุนแรง.

แทนที่ การบริจาคที่มีเงื่อนไข ทุกคนจะได้รับส่วนแบ่งจากพายทั่วโลก

ความยากจนจะไม่ถูก "บรรเทา" แต่จะถูก **ยกเลิก** เช่นเดียวกับที่ฝืนหายไป ความยากจนก็สามารถหายไปได้เช่นกัน ไม่ใช่ผ่านการแพทย์ แต่ผ่านการฝากเงินเข้าธนาคารอย่างง่ายและเกิดซ้ำ

3. นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

ลองจินตนาการดูว่า ถ้าโมซาร์ทต้องถูกบังคับให้ทำงานในโรงงาน หรือถ้าอินเทอร์เน็ตต้องใช้เวลากลางคืนขับแท็กซี่

มนุษยชาติสูญเสียอัจฉริยะไปกี่คน เพราะพวกเขาไม่มีโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถของตน?

รายได้พื้นฐานสามารถยุติการสูญเสียที่มองไม่เห็นเหล่านี้ได้.

ผู้คนจะไม่ต้องแลกเปลี่ยนความฝันของตนเพื่อค่าเช่าอีกต่อไป.

● จิตรกรสามารถวาดภาพได้ โดยไม่ต้องเหี่ยวเฉาในศูนย์บริการลูกค้า.

● วิศวกรสามารถประดิษฐ์ได้ โดยไม่ต้องทำงานให้กับนักลงทุน.

● คนหนุ่มสาวสามารถทดลองได้ โดยไม่ต้องล้มเหลวในทันที.

รายได้พื้นฐานอาจจะไม่เป็นจุดสิ้นสุดของการทำงาน

แต่จะเป็นจุดเริ่มต้นของยุคที่ความคิดสร้างสรรค์และความอยากรู้อยากเห็นกลับมาเป็นศูนย์กลางของการมีอยู่ของมนุษย์อีกครั้ง

4. ความสามัคคีทางสังคม

ความไม่เท่าเทียมแบ่งแยก.

มันก่อให้เกิดความอิจฉา ความเกลียดชัง และความไม่ไว้วางใจ
สังคมทั้งมวลจะแตกแยกเมื่อความมั่งคั่งรวมศูนย์อยู่ในมือของคนกลุ่มน้อย

รายได้พื้นฐานทำหน้าที่เหมือนกาวทางสังคม. มันให้พื้นฐานร่วมกันแก่ทุกคน ไม่มีใครตกหล่น
แม้ในช่วงวิกฤติ - โรคระบาด, การล่มสลายทางการเงิน, ภัยพิบัติจากสภาพอากาศ - พื้นฐานยังคงมั่นคง.

ในโลกที่มีงานหลายล้านตำแหน่งหายไปจากปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์,
รายได้พื้นฐานสากลอาจเป็นการประกันที่สำคัญที่สุดต่อการสร้างความสุดโต่งทางการเมือง.

สำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยที่สุดสูญเสียทุกอย่างมักจะหาที่หลบภัยในความสุดโต่ง
แต่ผู้ที่มีรายได้ที่มั่นคงสามารถยังคงสงบได้ - แม้ว่าโลกจะเปลี่ยนแปลง.

5. การปรับตัวเข้าสู่ยุคของเครื่องจักร

ความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในทศวรรษที่จะมาถึงคือ:

จะเกิดอะไรขึ้นกับมนุษยชาติเมื่อเครื่องจักรทำงานแทบทั้งหมดได้ดีกว่า เร็วกว่า และถูกกว่าหรือ?

แม้ในวันนี้ อัลกอริธึมก็แทนที่นักลงทุน นักแปล และรังสีวิทยา

หุ่นยนต์สร้างรถยนต์ แยกพัสดุ บินโดรน ในไม่ช้าพวกมันจะเข้ายึดการบริหารทั้งหมด
การให้คำปรึกษาทางกฎหมาย และแม้กระทั่งบางส่วนของศิลปะ

รายได้พื้นฐานสากลไม่ใช่การกุศล แต่เป็นความจำเป็น
มันคือสะพานเชื่อมระหว่างโลกที่มีการจ้างงานเต็มที่และโลกที่มีการทำงานอัตโนมัติเต็มรูปแบบ

มันขจัดความกลัวต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แทนที่ผู้คนจะต่อสู้กับเครื่องจักร พวกเขากลายเป็น
ผู้ได้รับประโยชน์ร่วมจากการทำงานอัตโนมัติ

6. สุขภาพและการศึกษา

ความมั่นคงทางการเงินทำงานเหมือนยาที่มีมองไม่เห็น

ผู้ที่ไม่ว่าจะจ่ายค่าเช่าอย่างไรจะต้องเผชิญกับความเครียดเรื้อรัง – พร้อมกับผลกระทบทั้งหมด: โรคหัวใจ, ซึมเศร้า, การติดยาเสพติด.

รายได้พื้นฐานจะเป็นการปฏิรูปสุขภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์. ความเครียดน้อยลง, โรคน้อยลง, การฆ่าตัวตายน้อยลง.

การศึกษาเองก็จะได้ประโยชน์ เด็กที่ไม่ได้เติบโตในความยากจนจะเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น นักเรียนสามารถมุ่งเน้นไปที่การวิจัยของตนแทนที่จะต้องทำงานในร้านฟาสต์ฟู้ด การเรียนรู้ตลอดชีวิตจะไม่ใช่เพียงความพิเศษ แต่จะกลายเป็นเรื่องปกติ.

7. ความเท่าเทียมทางศีลธรรม

รายได้พื้นฐานสากลมากกว่าความหมายของเงิน มันเป็นสัญลักษณ์ มันบอกว่า: “คุณเป็นมนุษย์ ดังนั้นคุณจึงมีคุณค่า”

ไม่มีการตรวจสอบ ไม่มีการดูถูกที่สำนักงานสวัสดิการ ไม่มีการแบ่งแยกระหว่าง “ผู้ที่สมควร” และ “ผู้ที่ไม่สมควร” ทุกคนได้รับสิ่งเดียวกัน – เพียงเพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ

มันเป็นรูปแบบที่รุนแรงที่สุดของความเท่าเทียมที่เคยมีมา ไม่ใช่ต่อหน้าพระเจ้า ไม่ใช่ต่อหน้ากฎหมาย แต่ในบัญชีธนาคาร

8. ลมพัดจากเทคโนโลยี

แตกต่างจากศตวรรษก่อน ๆ ตอนนี้มีอยู่เป็นครั้งแรกที่ **พื้นฐานที่แท้จริงในการจัดหาเงินทุนสำหรับโครงการดังกล่าว:**

ปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์ พลังงานหมุนเวียน การฟิวชันนิวเคลียร์

เครื่องจักรสามารถสร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจที่เกินกว่าความสามารถของมนุษย์ได้อย่างมาก.

รายได้พื้นฐานสากลไม่เพียงแต่ยุติธรรม แต่ยังเป็นไปได้ – และอาจเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ส่วนที่ III – การวิจารณ์และปัญหาของรายได้พื้นฐานสากล

1. ราคาของความเฉื่อย

นักวิจารณ์เตือน: หากเงินไหลเข้ามาโดยไม่มีเงื่อนไข ผู้คนจะขี้เกียจ
ทำไมต้องลุกขึ้นเมื่อบัญชีมีเงินเต็มแล้ว?

ทำไมต้องเรียนเมื่อรายได้มีความมั่นคงอยู่แล้ว?

ความกลัวนี้มีมาตั้งแต่อดีต ชาวโรมันเคยกังวลว่าการ “ขมมปังและการแสดง” จะทำให้พลเมืองอ่อนแอ
ในศตวรรษที่ 20 ผู้ที่คัดค้านสวัสดิการเรียกมันว่า “เปลา”.

อย่างไรก็ตาม การวิจารณ์นี้ชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่แท้จริง:
ไม่ทุกคนจะใช้เสรีภาพในการวาดภาพหรือทำการวิจัย บางคนอาจหลงใหลในการบริโภคและความเฉื่อยชา –
ในกระแสนของการแสดง เกม และสิ่งรบกวนที่ไม่มีที่สิ้นสุด.

สังคมที่มีประชาชนที่เบื่อหน่ายและเฉื่อยชาอาจเป็นอันตรายไม่แพ้กับสังคมที่มีแรงงานที่เครียดและเป็นทาส.

2. ราคาเงินเฟ้อ

อีกหนึ่งข้อโต้แย้ง:

หากทุกคนได้รับเงินเพิ่ม ราคาจะสูงขึ้น.

รายได้พื้นฐานจำนวน €1,000 จะมีประโยชน์อะไรถ้าค่าเช่าขึ้นทันทีในจำนวนเท่ากัน?
เงินเฟ้อเป็นเงาของการปฏิรูปทางการเงินทุกครั้ง
นักเศรษฐศาสตร์บางคนมองว่ารายได้พื้นฐานสากลเป็นเครื่องจักรเคลื่อนที่ตลอดเวลาที่สร้างอำนาจการซื้อโดยไม่สร้างมูลค่าใหม่.

เมื่อความต้องการที่มากขึ้นพบกับอุปทานที่คงที่ ราคาจะสูงขึ้น – และผลกระทบจะหายไป.

ผู้สนับสนุนตอบโต้:

ในโลกที่มีการทำงานอัตโนมัติซึ่งมีอุปทานเกือบไม่จำกัดจากหุ่นยนต์และปัญญาประดิษฐ์
ปัญหานี้อาจเล็กลงได้

**แต่ตราใบที่มนุษย์สร้างที่อยู่อาศัยและที่ดินยังคงขาดแคลน
เงินเพื่ออาจเป็นอันตรายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด**

3. ความไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่มีผลงานสูง

บางคนถามว่า:

ทำไมแพทย์ที่เรียนมาหลายปีถึงควรได้รับรายได้พื้นฐานเท่ากับคนที่ไม่เคยทำงาน?

รายได้พื้นฐานสากลทำให้เส้นแบ่งระหว่างความสำเร็จและความไม่สำเร็จไม่ชัดเจน.

สำหรับหลายคน นี่ขัดแย้งกับความรู้สึกยุติธรรมที่ฝังรากลึกว่ารายได้ควรสัมพันธ์กับความพยายาม.

ที่นี้เกิดความขัดแย้งทางศีลธรรมขึ้น:

มโนธรรมหรือไม่ที่จะให้ทุกคนเท่ากัน – หรือมโนธรรมที่จะให้รางวัลกับความแตกต่าง ?

รายได้พื้นฐานสากลชัดเจนว่าเลือกทางแรก

และดังนั้นจึงขัดแย้งกับหลักการของการให้รางวัลและการลงโทษที่มีมานานหลายพันปี

4. การต่อต้านทางการเมืองและวัฒนธรรม

รายได้พื้นฐานสากลไม่เพียงแต่เป็นการปฏิวัติทางเศรษฐกิจ แต่ยังเป็นการปฏิวัติทางวัฒนธรรมด้วย

- ในสหรัฐอเมริกา การทำงานถูกมองว่าเป็นหน้าที่ทางศีลธรรมเกือบจะเหมือนกับศาสนา
- ในเยอรมนี หลักการของ “การสนับสนุนและการเรียกร้อง” มีรากฐานที่ลึกซึ้ง
- ในเอเชีย ผลการปฏิบัติงานมักเกี่ยวข้องกับเกียรติยศทางสังคม.

รายได้พื้นฐานท้าทายค่านิยมเหล่านี้.

มันบอกว่า: “คุณค่าของคุณไม่ได้ขึ้นอยู่กับงานของคุณ.” สำหรับสังคมหลายแห่ง นี่จะเป็นการช็อกที่อาจกระตุ้นความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเป็นเวลาหลายทศวรรษ.

5. อันตรายจากการควบคุมทางการเมือง

ระบบรายได้พื้นฐานสากลทั่วโลกอาจกลายเป็นเครื่องมือของการควบคุมทางการเมือง.

ผู้ที่แจกจ่ายรายได้จะมีอำนาจ รัฐบาลอาจลดรายได้พื้นฐานหากประชาชนไม่เชื่อฟัง.

หรือพวกเขาอาจใช้มันเป็นเครื่องมือในการต่อรอง: “ลงคะแนนให้เรา หรือเราจะตัดรายได้ของคุณ.”

ในรัฐเผด็จการ รายได้พื้นฐานสากลจะเป็นเครื่องมือควบคุมที่น่าผินแค้นที่จะเป็นไม้เรียวและเรือนำ จะมีเพียงบัญชีดิจิทัลที่ถูกบล็อกในกรณีที่มีการเบี่ยงเบนเท่านั้น

6. การพึ่งพารัฐ

รายได้พื้นฐานสากลทำให้ประชาชนทุกคนต้องพึ่งพาสถาบันกลาง

ในปัจจุบัน รายได้ถูกแจกจ่ายไปยังนายจ้างหลายล้านคน ในวันพรุ่งนี้ อาจจะมีแหล่งเดียวเท่านั้น: รัฐ

หากแหล่งนี้ล้มเหลว สังคมจะเกิดการล่มสลาย

การโจมตีทางไซเบอร์ เรื่องอื้อฉาวการทุจริต รัฐประหารทางการเมือง – และกันไถ่นั้น
ผู้คนพันล้านคนก็ถูกปล่อยให้มีรายได้

การพึ่งพาอย่างสมบูรณ์สร้างความเปราะบางใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน

7. การเงิน – ปัญหาที่ไม่มีวันสิ้นสุด

คำวิจารณ์ที่ใหญ่ที่สุดยังคงอยู่:

เราจะจ่ายเงินสำหรับมันอย่างไร?

ผู้สนับสนุนกล่าวว่า:

“ผ่านภาษีจากคนรวย บริษัท และตลาดการเงิน.”

นักวิจารณ์ตอบโต้:

คนรวยและบริษัทจะออกไปง่ายๆ เงินทุนจะไหลไปยังที่ที่ถูกเก็บภาษีน้อยกว่า
สุดท้ายเศรษฐกิจที่ล้มเหลวจะยังคงอยู่.

ตัวเลขนั้นใหญ่มาก:

**หากเยอรมนีจ่ายเงินให้ผู้ใหญ่ทุกคน €1,000 ต่อเดือน จะมีค่าใช้จ่าย มากกว่า 800 พันล้านยูโรต่อปี –
เกือบสองเท่าของงบประมาณของรัฐบาลกลางทั้งหมด.**

รายได้พื้นฐานสากลทำงานในโครงการนำร่องขนาดเล็ก แต่ในระดับโลก
มันประสบปัญหาที่สมการที่แทบจะไม่สามารถแก้ไขได้.

8. การแบ่งแยกสังคมในรูปแบบใหม่

อย่างมีนัยสำคัญ, รายได้พื้นฐานอาจสร้างความไม่เท่าเทียมใหม่ได้เช่นกัน.

- ผู้ที่ได้รับมรดก ลงทุน หรือทำงานเพิ่มเติมจะยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ .
- ผู้ที่มีชีวิตอยู่จากรายได้พื้นฐานเพียงอย่างเดียวจะยังคงอยู่ในระดับต่ำ.

ดังนั้น อาจเกิดขึ้นได้กับ “สังคมสองชั้น”: “ชนชั้น UBI,” ที่แทบจะอยู่รอดได้ และ “ชนชั้นสูง,” ที่ยังคงสะสมความมั่งคั่ง.

รายได้พื้นฐานสากล จะไม่ใช่การยกเลิกความไม่เท่าเทียม แต่เป็นเพียงการบรรจุนิยามเท่านั้น.

9. วิกฤตมนุษย์แห่งความหมาย

อาจจะเป็นอันตรายที่ใหญ่ที่สุดไม่ใช่ทางเศรษฐกิจ แต่เป็นทางจิตวิทยา.

การทำงานมีความหมายมากกว่ารายได้เสมอ มันมอบโครงสร้าง ความหมาย และอัตลักษณ์.

เกษตรกร กำหนดตัวเองด้วยทุ่งของเขา ทหารด้วยหน้าที่ของเขา วิศวกรด้วยการประดิษฐ์ของเขา. .

เกิดอะไรขึ้นเมื่อการทำงานหายไป?

รายได้พื้นฐานสากลให้เงิน แต่ไม่มีความหมาย.

ผู้คนอาจตกอยู่ในความว่างเปล่าทางปรัชญา.

“ทำไมฉันถึงอยู่ที่นี่?” – คำถามนี้จะกลายเป็นเรื่องเร่งด่วนมากกว่าที่เคย.

บางคนอาจสร้างงานศิลปะ ในขณะที่คนอื่นอาจมองหาชุมชน.

แต่หลายคนอาจจมอยู่ในความเฉยเมย.

ผู้หญิง โลกแห่งความอุดมสมบูรณ์อาจเป็นโลกที่ปราศจากความหมายในเวลาเดียวกัน .

10. ความยุ่งเหยิงในช่วงเปลี่ยนผ่าน

แม้ว่ารายได้พื้นฐานสากลจะเป็นอนาคต แต่คำถามยังคงอยู่:

เราจะไปถึงที่นั่นได้อย่างไร?

การกระโดดอย่างกะทันหันอาจทำให้เศรษฐกิจตกใจ

การเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปสร้างความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ที่ได้รับประโยชน์แล้วและผู้ที่ยังรออยู่.

ระหว่างอุดมคติและความเป็นจริงมีเส้นทางยาวเต็มไปด้วยอันตราย.

หลายระบบอาจล่มสลายไปในความยุ่งเหยิงก่อนที่จะรายได้พื้นฐานสากลจะถูกจัดตั้งขึ้น .

ส่วนที่ IV – ทำไมโมเดลรายได้พื้นฐานสากลแบบคลาสสิกจึงล้มเหลว แต่เทคโนโลยีไฟฟ้ามีทางออก

1. ความผันและทางตันของมัน

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่นักปรัชญา นักเศรษฐศาสตร์ และนักเคลื่อนไหวได้ฟันธง **รายได้พื้นฐานสากล (UBI)**.

พวกเขานำเสนอเป็นคำตอบต่อ **ความยากจน ความไม่เท่าเทียม และการทำงานอัตโนมัติที่กำลังจะเกิดขึ้น**.

แต่โมเดลก่อนหน้านี้ทั้งหมดมีจุดบอดร่วมกัน: **การเงิน**.

บางคนเสนอให้สนับสนุนมันด้วยการเพิ่มภาษีรายได้หรือภาษีความมั่งคั่ง แต่ความมั่งคั่งไหลเหมือนน้ำ – มันหาช่องโหว่ได้.

ภาษีแรงงาน และคุณทำให้แรงงานลดลง ภาษีเงินทุน และมันจะหนีไปยังเขตภาษี.

คนอื่นต้องการจัดหาเงินทุนผ่านภาษีการบริโภค แต่สิ่งนั้นเป็นภาระต่อคนจนมากที่สุด – กลุ่มที่รายได้พื้นฐานสากลควรช่วยเหลือ.

ดังนั้น

แนวคิดนี้มักจะยังคงเป็นการทดลองทางความคิดที่สวยงามซึ่งล่มสลายเมื่อเผชิญกับตัวเลขในความเป็นจริง.

2. ความผิดพลาดทางประวัติศาสตร์

ความผิดพลาดอยู่ที่รากฐาน:

เรากำลังพยายาม เพื่อการเงินโครงการ **หลังอุตสาหกรรม** ด้วยเครื่องมือของ **สังคมอุตสาหกรรม**.

โลกอุตสาหกรรมสร้างรายได้ของรัฐบนสามเสาหลัก:

1. รายได้จากแรงงาน
2. กำไรของบริษัท
3. การบริโภค

แต่ในโลกที่จะมาถึง เสาหลักเหล่านี้กำลังพังทลาย:

- แรงงานทำโดยหุ่นยนต์.
- กำไรเกิดจากอัลกอริทึมที่ไม่ต้องการมนุษย์อีกต่อไป.
- การบริโภคถูกทำให้เป็นอัตโนมัติและขยายได้เกือบไม่จำกัด.

t ฐานภาษีของเมื่อก่อนไม่สามารถรองรับโครงการทางสังคมของวันพรุ่งนี้ได้.

3. เทคโนโลยีไฟฟ้า – การเปลี่ยนแปลงพาราไดม์

เทคโนโลยีไฟฟ้ากลับด้านหลักการ แทนที่จะเก็บภาษีจากมนุษย์ มันจึงเก็บภาษีจากเครื่องจักร อัลกอริทึม และการไหลของพลังงาน.

- ภาษีหุ่นยนต์:

ทุกหน่วยของการทำงานที่มีประสิทธิภาพที่ส่งมอบโดยเครื่องจักรจะจ่ายส่วนแบ่งของมันเข้าสู่กองกลาง.

- ค่าธรรมเนียมการใช้งาน AI:

การคำนวณทุกครั้งของปัญญาประดิษฐ์ที่แข็งแกร่งจะช่วยสนับสนุนการทำได้โดยรวม.

- ภาษีเทคโนโลยีของบริษัท:

บริษัท ที่ได้กำไรจากการทำงานอัตโนมัติจะส่งคืนส่วนแบ่งของกำไรให้กับสังคม ซึ่งเป็นผู้ให้พื้นฐานแก่พวกเขา – ความรู้ โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน.

ดังนั้น การมุ่งเน้นจึงเปลี่ยนไป:

มนุษย์ไม่ใช่วัสดุ “ดิบ” ของรัฐอีกต่อไป แต่เป็นผู้ได้รับประโยชน์ เครื่องจักรทำงาน มนุษย์ใช้ชีวิต

4. ทำไมทรรกะนี้จึงมีเสถียรภาพมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงนี้แก้ปัญหาคาหลายประการของโมเดลคลาสสิก:

- **ไม่มีการต่อต้านภาษีจากประชาชน:**

ผู้คนไม่ต้องจ่ายภาษีรายได้อีกต่อไป ความรู้สึกของการ “ทำงานเพื่อผู้อื่น” หายไป

- **ไม่มีเส้นทางหลบหนีสำหรับเครื่องจักร:**

หุ่นยนต์ไม่สามารถอพยพได้ ฟาร์มเซิร์ฟเวอร์สามารถถูกเก็บภาษีได้ตามที่ตั้งอยู่.

- **การเชื่อมต่ออัตโนมัติกับความก้าวหน้า:**

ยิ่งปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์ทำได้มากเท่าไร รายได้ก็จะสูงขึ้น – และดังนั้น รายได้พื้นฐานก็จะสูงขึ้นด้วย.**รายได้พื้นฐานสากลเติบโตพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี.**

ในทรรกะนี้ รายได้พื้นฐานสากลไม่กลายเป็นสัญญาที่ว่างเปล่า แต่เป็น **โมเดลเงินปันผลตามกฎหมายธรรมชาติ:**

เครื่องจักรผลิต มนุษย์มีส่วนร่วม.

5. รายได้พื้นฐานสากลในฐานะสิทธิของมนุษย์ – ไม่ใช่โปรแกรมสวัสดิการ

อีกหนึ่งการหยุดพัก:

ในเทคโนโลยีไฟฟ้า รายได้พื้นฐานสากล **ไม่ใช่การบริจาค** ไม่ใช่ "ความช่วยเหลือสำหรับคนจน" มันคือ **สิทธิพื้นฐาน** – มรดกแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นของมนุษย์ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน.

เหมือนกับอากาศหรือแสงแดด ผลิตภัณฑ์จากการทำงานอัตโนมัติไม่ได้เป็นของบริษัทไม่กี่แห่ง แต่เป็นของมนุษยชาติทั้งหมด.

ทุกบรรทัดของโค้ด ทุกเครื่องจักรตั้งอยู่บนพื้นฐานของ **ความรู้ร่วมกันของมนุษย์ที่มีมานานหลายพันปี.**

รายได้พื้นฐานสากลในโมเดลนี้ไม่ใช่การให้ความช่วยเหลือ แต่เป็นการเรียกร้อง.

6. บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในฐานะผู้พิทักษ์

แต่เราจะป้องกันการหลอกลวงทางสถิติ, การทุจริต, และความไม่เท่าเทียม?

ที่นี้, ปัญญาประดิษฐ์ที่แข็งแกร่งทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์:

- มันบันทึกการสร้างมูลค่าในเวลาจริงทุกครั้ง
- มันตรวจจับการหลอกลวงทางสถิติได้ทันทีและทำให้เป็นไปไม่ได้
- มันแจกจ่ายรายได้อย่างโปร่งใสและเท่าเทียม

ในวันนี้เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีหลายล้านคนทำงานอยู่ แต่ในวันพรุ่งนี้ปัญญาประดิษฐ์สามารถดูแลการไหลของทรัพยากรทั่วโลกได้ในมิลลิวินาที - ป้องกันการปลอมแปลงและปราศจากการควบคุม.

ดังนั้นจึงเกิดขึ้นระบบการเงินที่ไม่อิงจากระบบราชการของมนุษย์ แต่เป็นไปตาม **ความไม่สามารถทุจริตของอัลกอริธึม.**

7. วิสัยทัศน์: จากความยากจนสู่ความอุดมสมบูรณ์

ในแบบจำลอง UBI คลาสสิก ความกลัวยังคงมีอยู่ว่ามันจะมีค่าใช้จ่ายสูงเกินไปว่ามันจะทำให้ความไม่เท่าเทียมลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่ามันจะยังคงไม่มีประสิทธิภาพ.

ในเทคโนโลยีไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม UBI หมายถึง **การเข้าสู่โลกหลังการขาดแคลน:**

- หุ่นยนต์ผลิตที่อยู่อาศัยในปริมาณมาก.
- ปัญญาประดิษฐ์จัดระเบียบการเกษตรอย่างแม่นยำ.
- พลังฟิวชันให้พลังงานที่ไม่มีที่สิ้นสุด.

ที่นี้ รายได้พื้นฐานไม่ใช่เพียงแค่ “การอยู่รอด.”

มันคือการมีส่วนร่วมในความมั่งคั่งของโลกที่ได้เอาชนะความขาดแคลน.

8. จากพลเมืองสู่นักมองการณ์ไกล

ในระเบียบใหม่นี้ มนุษย์ไม่ถูกบังคับให้เป็นคนทำงานแบบคนขับรถ หรือพนักงานออฟฟิศอีกต่อไป แต่พวกเขากลายเป็น **ผู้มีวิสัยทัศน์ ผู้ฝัน ผู้ให้ความคิด.**

บทบาทของงานเปลี่ยนจาก **การบังคับเป็นการเล่น.** ใครที่ต้องการทำงานก็ทำได้ ใครที่ไม่ต้องการก็ใช้ชีวิตไป

และทั้งสองมีส่วนร่วม ในความก้าวหน้าอย่างเท่าเทียมกัน – หนึ่งผ่านความคิดสร้างสรรค์ อีกหนึ่งผ่านการบริโภค.

รายได้พื้นฐานสากลที่นี่ไม่สร้างความเฉื่อยชา แต่เป็นรูปแบบใหม่ของความคิดสร้างสรรค์.

ส่วนที่ V – เทคโนโลยีไฟฟ้าในรายละเอียด: วิธีการทำงานของรายได้พื้นฐานสากลที่นั่น

1. สัญญาสังคมใหม่

เทคโนโลยีไฟฟ้ากำหนด **สัญญาสังคมใหม่ที่รุนแรง:**

มนุษย์มีชีวิตอยู่ เครื่องจักรทำงาน

ทุกสิ่งที่สร้างโดยปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติจะไหลกลับไปยังมนุษยชาติ

ไม่ใช่ในฐานะของขบวนการกุศล แต่เป็นสิทธิที่รับประกัน

เช่นเดียวกับที่รัฐสวัสดิการในศตวรรษที่ 20 ถูกสร้างขึ้นบนแรงงานของชนชั้นแรงงานอุตสาหกรรม เทคโนโลยีไฟฟ้าถูกสร้างขึ้นบนแรงงานของเครื่องจักร.

2. สามเสาหลักของการเงิน

ก) ภาษีหุ่นยนต์ – ภาษีที่เรียกเก็บจากแรงงานเครื่องจักร

ทุกหุ่นยนต์, ทุกเครื่องจักรที่แทนที่กิจกรรมของมนุษย์มีส่วนร่วมในระบบร่วม

ไม่ว่าจะเป็นหุ่นยนต์ส่งของที่น่าพิชชาหรือระบบประกอบที่ซับซ้อนสูงที่ทำงานในโรงงานทั้งแห่ง – **ทุกชั่วโมงของแรงงานเครื่องจักรถูกติดตาม, ประเมินค่า, และเก็บภาษี.**

บ) ค่าธรรมเนียมการใช้งาน AI – ภาษีจากแรงงานทางปัญญา

ปัญญาประดิษฐ์กลายเป็น **สมองใหม่ของเศรษฐกิจ**.

มันเขียนข้อความ พัฒนาการแพทย์ ควบคุมเครือข่ายโลจิสติกส์.

การใช้พลังการประมวลผลของปัญญาประดิษฐ์แต่ละครั้งสร้าง **รอยเท้าดิจิทัล** –
มาตรการของเวลาการคอมพิวเตอร์ พลังงาน และข้อมูลที่ใช้.

Thi คำธรรมเนียมสำหรับผลลัพธ์นี้จะถูกเรียกเก็บและไหล **อัตโนมัติไปยังระบบรายได้พื้นฐานสากล**.

c) ภาษีเทคโนโลยีของบริษัท – ภาษีจากกำไรของบริษัท

บริษัท ที่ได้รับประโยชน์จากการทำงานอัตโนมัติอย่างมากจะมีส่วนแบ่งกำไรเพิ่มเติม e.

ไม่ใช่เพื่อการลงโทษ แต่เป็นการชดเชยคืนสู่สังคม ซึ่งได้จัดหาโครงสร้างพื้นฐาน ความรู้
และตลาดให้กับพวกเขาในตอนแรก

3. UBI ที่เปลี่ยนแปลงได้ – เติบโตไปพร้อมกับความก้าวหน้า

รายได้พื้นฐานไม่ใช่สิ่งที่คงที่ มันเติบโตไปพร้อมกับผลผลิตของเครื่องจักร y.

- หากประสิทธิภาพของหุ่นยนต์เพิ่มขึ้น การจ่าย UBI จะเพิ่มขึ้น
- หากต้นทุนพลังงานลดลงเนื่องจากพลังฟิวชัน ฐานที่มีอยู่จะขยายตัว.
- หากปัญญาประดิษฐ์ปรับปรุงห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก การประหยัจะถูกกระจายไปยังทุกคน.

ดังนั้น รายได้ของมนุษย์จึงเชื่อมโยงโดยตรงกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี – **ไม่ใช่กับแรงงานของบุคคล แต่เป็นผลการดำเนินงานร่วมกันของเทคโนโลยี**.

4. สิทธิมนุษยชนพื้นฐานทางสังคมในเทคโนโลยีไฟฟ้า

UBI เป็นเพียงก้าวแรก มันถูกเสริมด้วย **เครือข่ายความปลอดภัยที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยี**:

- **สุขภาพ:**

การวินิจฉัย การดูแล และการดูแลหลังการรักษาแบบอัตโนมัติทั้งหมด – ได้รับการสนับสนุนทางการเงินผ่านภาษีหุ่นยนต์และปัญญาประดิษฐ์

- **การศึกษา:**

การเข้าถึงการเรียนรู้ดิจิทัลอย่างทั่วถึง ซึ่งปรับแต่งโดยระบบการสอนของปัญญาประดิษฐ์.

- **ที่อยู่อาศัย:**

ไม่มีใครต้องไร้ที่อยู่อาศัย – หน่วยงานก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่มีมาตรฐานแต่มีคุณภาพสูง.

- **การมีส่วนร่วมทางดิจิทัล:**

อินเทอร์เน็ตฟรีและการเข้าถึงแพลตฟอร์มความรู้กลายเป็น **สิทธิพื้นฐาน**

Thi s สร้างระดับความมั่นคงทางสังคมที่สังคมก่อนหน้านี้แทบจะไม่สามารถฝันถึงได้

5. การยกเลิกภาระภาษีสำหรับมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงจากอดีต: มนุษย์ **ไม่มีภาษี**

- ไม่มีระบบภาษีรายได้
- ไม่มีการมีส่วนร่วมที่บังคับสำหรับแรงงาน
- ไม่มีการบังคับให้ทำงานเพื่อการอยู่รอด

นี่ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์ไม่สามารถทำงานได้ แต่ **การทำงานของพวกเขาคือเรื่องสมัครใจ สร้างสรรค์ และไม่มีภาษี**

ผู้ที่มีรายได้เพิ่มเติมจะเก็บมันทั้งหมดไว้ –
เป็นแรงจูงใจที่แข็งแกร่งสำหรับนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ.

6. บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในฐานะ “ผู้พิทักษ์ทางการเงิน”

ปัญญาประดิษฐ์ที่ทรงพลังและไม่สามารถถูกทุจริตได้จะดูแลระบบทั้งหมด:

- มันจะบันทึกหน่วยแรงงานเครื่องจักรทุกหน่วยแบบเรียลไทม์.
- มันจะตรวจจับการหลีกเลี่ยงภาษีได้ทันที.
- มันจะจัดสรรรายได้ **อย่างโปร่งใสและอัตโนมัติ**.

ดังนั้น เศรษฐกิจจะ กลางภาษี และการทุจริตจึงหายไป

กระแสการเงินกลายเป็น **ชัดเจนและมองเห็นได้เหมือนกับกระแสเลือดของร่างกาย** –
ทุกการเดินของหัวใจสามารถรับรู้ได้ ทุกการสูญเสียเป็นไปไม่ได้.

7. หลังจากการขาดแคลน – ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องสำหรับทุกคน

รายได้พื้นฐานสากลไม่ใช่แค่การอยู่รอด. มันคือการมีส่วนร่วมในความอุดมสมบูรณ์.

- โรงงานหุ่นยนต์ผลิตเฉพาะตามความต้องการ – ไม่มีขยะ ไม่มีการขาดแคลน.
- พลังฟิวชันให้พลังงานที่เกือบไม่จำกัด.
- นาโนเทคโนโลยีทำให้สามารถสร้างวัสดุที่ปรับให้เหมาะสมได้

ในโลกเช่นนั้น “ความยากจน” ไม่ได้หมายถึงการขาดแคลนอาหารหรือที่พัก – แต่มันหมายถึง **การเข้าถึงความหรูหราที่น้อยลง.**

8. รายได้พื้นฐานสากลเป็นตัวเร่งสำหรับความคิดสร้างสรรค์

เมื่อปลดปล่อยจากความกลัวในการดำรงอยู่ มนุษย์จะเปลี่ยนเวลาของตนให้เป็นสิ่งที่เครื่องจักรไม่สามารถทำได้:

การฝัน, การสร้างสรรค์, การแสวงหาความหมาย.

“อาชีพ” ใหม่ไม่ใช่เพียงแค่คนทำขนม, คนขับรถ, หรือบัญชี แต่:

- **นักมองการณ์ไกล** – ผู้ที่สร้างสรรค์แนวคิด.
- **นักออกแบบคำสั่ง** – ผู้ที่กำหนดความปรารถนาให้กับปัญญาประดิษฐ์อย่างแม่นยำ.
- **ช่างประดิษฐ์** – ผู้ที่เชื่อมต่อเทคโนโลยีกับคุณค่าของมนุษย์.

รายได้พื้นฐานสากลเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับอารยธรรมใหม่ ที่ความคิดสร้างสรรค์
ความเห็นอกเห็นใจ และปรัชญาแทนที่แรงงานที่บังคับ.

ส่วนที่ VI – โอกาสและความเสี่ยง: รายได้พื้นฐานสากลเป็นการปลดปล่อยหรือกับดัก?

1. รายได้พื้นฐานสากลเป็นสัญญา

รายได้พื้นฐานที่ไม่มีเงื่อนไขรู้สึกเหมือนสัญญาโบราณของมนุษยชาติ:

การปลดปล่อยจากความต้องการ.

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ที่มันอาจกลายเป็นความจริง –
ไม่ใช่ผ่านการบริจาครหรือการกระจายทรัพย์สินระหว่างคนรวยและคนจน แต่ผ่าน **ผลผลิตของเครื่องจักร**.

เด็กที่เกิดในปี 2050 อาจเติบโตในโลกที่ **ความยากจนไม่เป็นชะตากรรมหลักของคนส่วนใหญ่**
แต่กลับกลายเป็นเพียงความทรงจำในหนังสือประวัติศาสตร์.

2. โอกาสที่ยิ่งใหญ่

ก) เสรีภาพจากความกลัวที่มีอยู่

ใครก็ตามที่รู้ว่าอาหาร ที่พัก การศึกษา และการดูแลสุขภาพได้รับการรับรอง
สามารถคิดและใช้ชีวิตอย่างเสรีได้เป็นครั้งแรก.

ความกลัวที่มีอยู่ เป็นเส้นด้ายที่มองไม่เห็นซึ่งชี้นำการตัดสินใจของมนุษย์มานานหลายพันปี –
ตั้งแต่การเลือกคู่ครองไปจนถึงความเต็มใจที่จะไปสงคราม.

รายได้พื้นฐานสากลสามารถตัดเส้นทางนั้นได้.

บ) การระเบิดของความคิดสร้างสรรค์

ด้วยเวลาว่างและการดำรงชีวิตที่มั่นคง ผู้คนนับล้านสามารถมีส่วนร่วมใน **กิจกรรมทางศิลปะ วิทยาศาสตร์ หรือจิตวิญญาณ**.

อาจจะเป็นผลงานศิลปะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะไม่เกิดขึ้นในพระราชวัง แต่ในอพาร์ทเมนต์เล็ก ๆ –
ที่ซึ่งผู้คนไม่ต้องทำงานอีกต่อไป แต่ **มีอิสระในการทำงานหากพวกเขาต้องการ**.

ค) ความสามัคคีทางสังคม

เมื่อความเจริญรุ่งเรืองเรื่องถูกเข้าใจว่าเป็น “ความสำเร็จที่แบ่งปันกัน” ความอิจฉาก็จะหายไป.

รายได้พื้นฐานสากล
ทำให้เกิดความก้าวหน้า

ss **รวมเป็นหนึ่งใน:** ยิ่งเครื่องจักรมีความแข็งแกร่งมากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งดีสำหรับทุกคนมากขึ้นเท่านั้น

การแบ่งกลายเป็นการร่วมมือ

ด) การศึกษาโดยไม่มีอุปสรรค

โดยไม่มีเศรษฐกิจ ที่จะ “กลายเป็นคนมีประโยชน์” อย่างรวดเร็ว ผู้คนสามารถมีส่วนร่วมในการ **เรียนรู้ตลอดชีวิต**

ตัวเตอร์ AI สามารถช่วยเหลือบุคคลทุกคน ตั้งแต่เด็กไปจนถึงผู้สูงอายุ
เปิดโลกทัศน์ที่เคยสงวนไว้สำหรับชนชั้นสูง

เอ) ความยุติธรรมผ่านการแบ่งปันเทคโนโลยี

แทนที่จะให้บริษัทเพียงไม่กี่แห่งเก็บเกี่ยวผลกำไรจากการทำงานอัตโนมัติทั้งหมด
คุณค่าของเทคโนโลยีกลับคืนสู่สังคม.

3. ความเสี่ยงและอันตราย

ก) อันตรายจากความเฉื่อยชา

เสรีภาพจากการบังคับอาจนำไปสู่ **ความเฉื่อยชา**.

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหลายล้านคนเอนหลัง ดูซีรีส์แบบมารารอน และหยุดมีส่วนร่วม?

เครื่องจักรอาจให้ขนมปังและเกม แต่สังคมที่บริโภคเพียงอย่างเดียวอาจ **สลายจากภายใน**.

ข) การสูญเสียโครงสร้างแบบดั้งเดิม

เป็นเวลาหลายศตวรรษ, การทำงานไม่เพียงแต่เป็นรายได้ แต่ยังเป็นอัตลักษณ์ด้วย

ช่างตีเหล็ก, เกษตรกร, ครู – บทบาทเหล่านี้มอบคุณค่าและการยอมรับให้กับผู้คน

จะเกิดอะไรขึ้นหากโครงสร้างเหล่านี้หายไปและเหลือเพียงอัตลักษณ์ที่คลุมเครือ: **“ผู้รับ UBI”**?

ค) การรวมศูนย์ของอำนาจในผู้บริหาร

แม้ว่า **เทคโนโลยีไฟฟ้าจะสัญญาว่าจะโปร่งใส – ใครควบคุมอัลกอริทึม?**

ข้อผิดพลาดหรือการจัดการเพียงหนึ่งครั้งอาจส่งผลกระทบต่อพันล้านคน

คำถามยังคงอยู่:

ปัญญาประดิษฐ์เป็น “กลาง” จริงหรือไม่ หรือมันสะท้อนถึงผลประโยชน์ของโปรแกรมเมอร์ ?

d)

ความไม่เท่าเทียมแม้จะมีรายได้พื้นฐานสากล

รายได้พื้นฐานสากลสร้างความเท่าเทียมในระดับขั้นต่ำ ไม่ใช่ในระดับสูงสุด.

ผู้ที่มี แนวคิด เครือข่าย หรือเงินทุนสามารถสะสมได้มากกว่ารายได้พื้นฐาน e.

ช่องว่างระหว่าง **“รายได้พื้นฐานสากล”** และ **“มากกว่านั้น”** อาจสร้างความตึงเครียดทางสังคมใหม่ขึ้นได้.

e) ความอุดมสมบูรณ์ที่ท่วมท้น

มนุษย์ถูกโปรแกรมทางวิวัฒนาการให้มีความขาดแคลน.

เมื่อเผชิญกับความเป็นไปได้ที่ไม่จำกัด หลายคนอาจตกอยู่ใน **วิกฤตการณ์ความหมาย**.

ภาวะซึมเศร้า ความสับสน และการหลบหนีเข้าสู่โลกเทียม (ความเป็นจริงเสมือน ยาเสพติด การจำลอง) จะเป็นอันตรายที่แท้จริง.

4. มิติทางจิตวิทยา

รายได้พื้นฐานสากลเป็นมากกว่าการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ – มันเป็นการทดลองทางจิตวิทยาในระดับของมนุษยชาติทั้งหมด.

คำถามหลักคือ:

มนุษย์สามารถจัดการกับเสรีภาพได้หรือไม่เมื่อพวกเขาไม่ถูกบังคับอีกต่อไป?

บางคนจะใช้เสรีภาพของพวกเขาเพื่อค้นคว้า ประพันธ์ และสร้างสรรค์

ในขณะที่คนอื่นอาจใช้มันเพื่อบริโภค ผัน หรือทำอะไรเลย

สังคมต้องเรียนรู้ที่จะอดทนต่อทั้งสองทัศนคติ – โดยไม่มีการประณามทางจริยธรรม แต่ก็ไม่ควรหยุดนิ่งเช่นกัน

5. ปริศนาของความอุดมสมบูรณ์

รายได้พื้นฐานสากลสามารถยกระดับมนุษยชาติไปสู่ระดับที่สูงขึ้น – หรือพามันเข้าสู่ การหยุดนิ่งอย่างอ่อนโยน.

นี่คือปริศนา:

- รายได้ที่น้อยเกินไปทำให้ผู้คนรู้สึกสิ้นหวัง.
- รายได้ที่ได้รับประกันมากเกินไปอาจทำให้พวกเขาเฉยเมย.

ความท้าทายของ เทคโนโลยีไฟฟ้า คือการหาสมดุลที่ รายได้พื้นฐานสากลสามารถเสริมพลัง แต่ไม่ทำให้เฉยเมย.

ส่วนที่ VII – รา

รายได้พื้นฐานสากลในการเปรียบเทียบทางประวัติศาสตร์:

จากชนมบังโรมันสู่เทคโนโลยีไฟฟ้า

1. ชนมบังและการแสดง – บรรทัดฐานโรมัน

แนวคิดในการทำให้ประชากรสงบด้วยการจัดหาสิ่งที่รับประกันไม่ใช่เรื่องใหม่แล้ว ในโรมโบราณ รัฐได้แจกจ่าย ข้าวฟรีให้กับพลเมืองหลายแสนคน.

มันไม่ใช่ยูโทเปียทางสังคม แต่เป็น **เครื่องมือที่ใช้ได้จริงของอำนาจ**: ผู้คนที่หัวโหยงอ่อกบฏ ส่วนผู้ที่อ้อมหน้าพอใจจะปรบมือในเซอร์คัส มักซิมา

แต่ โมเดล "ขนมบั้งและเซอร์คัส" มีด้านมืด:

มันสร้างสันติภาพในระยะสั้น แต่ไม่มีความยุติธรรมที่ยั่งยืน

ความ **social** การแบ่งแยกระหว่างคนรวยแพทริเซียนและคนจนพลีเบียนยังคงไม่ได้รับผลกระทบ .

Thรายได้พื้นฐานโรมันไม่ใช่ **การกระโดดเข้าสู่ยุคใหม่** แต่เป็นเพียง **การจัดระเบียบ** d.

2. การช่วยเหลือคนจนในยุคกลาง – การบริจาคแทนสิทธิ

ในยุคกลาง ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือได้รับการสนับสนุนจากโบสถ์

อารามแจกจ่ายขนมบั้ง ชุป และบางครั้งที่พัก

แต่การจัดเตรียมนี้ขึ้นอยู่กับความเมตตา – ไม่ใช่สิทธิ แต่เป็นการขอร้อง

ความยากจนมักถูกมองว่าเป็น **ความประสงค์ของพระเจ้า** และการบริจาคเป็น **คุณธรรมของคนรวย**

ในทางตรงกันข้าม เทคโนโลยีไฟฟ้ายกย่องรายได้พื้นฐานสากลให้เป็นสิทธิของมนุษย์ – ไม่ใช่ความเมตตา แต่เป็นการมีส่วนร่วม

3. การอุตสาหกรรม – งานเป็นแรงกดดันและการช่วยเหลือ

ในศตวรรษที่ 19 ความยากจนได้ระเบิดขึ้นอีกครั้ง คราวนี้ในเมืองอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโต

คำตอบไม่ใช่รายได้พื้นฐาน แต่ **แรงงานค่าแรง – ที่เข้มงวด มีระเบียบ และมักทำให้ชีวิตสั้นลง**

งานกลายเป็น **ศาสนาของความทันสมัย**:

ผู้ที่ทำงานถือว่ามีค่า; ผู้ที่ไม่ทำจะถูกมองว่าเป็นภาระ

ระบบสังคมในศตวรรษที่ 20 – **ประกันสุขภาพ บำนาญ ความช่วยเหลือผู้ว่างงาน – ทั้งหมดนี้เชื่อมโยงกับการทำงาน**

นั่นมีเหตุผลในช่วงเวลาเมื่อ **แรงงานมนุษย์เป็นแหล่งหลักของการสร้างค่า**

แต่เมื่อ **เครื่องจักรเข้ามาแทนที่งาน** ความคิดนี้ก็กลายเป็นเรื่องที่ได้รับเหตุผล

ทำไมต้องผูกการอยู่รอดกับแรงงานที่ถูกทำโดยหุ่นยนต์แล้ว?

4. ยูโทเปียสมัยใหม่ – จากโรมัส มอร์ ถึงมาร์ติน ลูเธอร์ คิง

ซ้ำแล้วซ้ำอีก แนวคิดที่ว่า **รายได้ที่รับประกันสามารถทำให้สังคมมีความยุติธรรมมากขึ้น**ปรากฏขึ้น.

- **โรมัส มอร์** ได้อธิบายไว้ใน ยูโทเปีย (1516) ว่าสังคมที่ไม่มีความยากจนเป็นอย่างไร.
- **โรมัส เพน** ในศตวรรษที่ 18 ได้เรียกร้องความมั่นคงพื้นฐานสำหรับพลเมืองทุกคน.
- **มาร์ติน ลูเธอร์ คิง** มองว่ารายได้พื้นฐานเป็น **ทางออกที่แท้จริงเพียงทางเดียว**สำหรับความยากจน.

แต่แนวคิดทั้งหมดเหล่านี้ **ล้มเหลวเพราะเศรษฐกิจศาสตร์.**

ไม่มี **ผลผลิตเพียงพอที่จะสนับสนุนทุกคน.**

5. การทดลองในศตวรรษที่ 20

ในศตวรรษที่ 20 การทดสอบจริงครั้งแรกเกิดขึ้น:

- ใน **แคนาดา** พลเมืองในเมืองดอฟินได้รับรายได้ที่รับประกันในปี 1970s. **ความยากจนหายไป สุขภาพและการศึกษาดีขึ้น.**
- ใน **อลาสกา** มีการแจกจ่ายเงินปันผลจากรายได้จากน้ำมันให้กับประชาชนทุกปี
- **ฟินแลนด์** ได้ทดลองรายได้พื้นฐานตั้งแต่ปี 2017-2019 – **ผู้คนมีความสุขมากขึ้น สุขภาพดีขึ้น และไม่ขาดแรงจูงใจในการทำงาน**

การทดลองเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า:

UBI works – แต่พวกเขาถูกจำกัดในระดับภูมิภาคและขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด .

6. จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ – เครื่องจักรเข้ามาแทนที่

ความแตกต่างที่แท้จริงเกิดขึ้นในตอนนี้นี้เท่านั้น:

สังคมในอดีตไม่สามารถจัดหาทุนสำหรับรายได้พื้นฐานได้อย่างถาวร เพราะ **แรงงานมนุษย์เป็นอุปสรรค**.

ในปัจจุบัน **หุ่นยนต์และปัญญาประดิษฐ์เข้ามาแทนที่บทบาทนั้น**.

ใน **เทคโนโลยีไฟฟ้า**, การสร้างค่าใช้จ่ายเกิดจากเครื่องจักร – และมนุษย์ถูกทำให้เป็นผู้มีส่วนร่วม.

นี่คือ **การแตกหักทางประวัติศาสตร์**:

- **อดีต:** งาน → ค่าจ้าง → ภาษี → รัฐสวัสดิการ
- **อนาคต:** ผลผลิตจากเครื่องจักร → **ภาษีเทคโนโลยี** → รายได้พื้นฐานสากล

7.

รายได้พื้นฐานสากลเป็นการก้าวกระโดดทางอารยธรรม

เมื่อมองไปที่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ รูปแบบหนึ่งปรากฏขึ้น:

- **นักล่า-รวบรวม** ใช้ชีวิตในความเท่าเทียมกันในระดับหนึ่ง เพราะไม่มีใครสามารถเป็นเจ้าของมากกว่าคนอื่นได้มากนัก.
- **สังคมเกษตรกรรม** สร้างผลผลิตส่วนเกิน แต่ชนชั้นสูงควบคุมมัน. **ความไม่เท่าเทียมเพิ่มขึ้นอย่างมาก.**
- **สังคมอุตสาหกรรม** ทำให้แรงงานเป็นคุณค่าที่สำคัญ ความไม่เท่าเทียมยังคงมีอยู่แต่ได้รับการบรรเทาโดยรัฐสวัสดิการ.
- **สังคมข้อมูล** ทำลายแรงงานผ่านเครื่องจักร – และเปิดโอกาสในการเอาชนะความไม่เท่าเทียม.

ดังนั้น, **รายได้พื้นฐานอาจไม่ใช่แค่โครงการทางการเมือง แต่เป็นระยะใหม่ของอารยธรรม:**

กลับสู่ความเท่าเทียม – ไม่ใช่ผ่านความขาดแคลน แต่ผ่านความอุดมสมบูรณ์.

8. เทคโนโลยีไฟฟ้าในฐานะจุดสุดยอดของการพัฒนา

ในการเปรียบเทียบทางประวัติศาสตร์

เทคโนโลยีไฟฟ้าเป็นโมเดลแรกที่มีความยั่งยืนทั้งทางเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ.

มันแก้ไขปัญหา ที่โรม, ยุคกลาง, การอุตสาหกรรม, และยุคเปิดไม่สามารถทำได้:

- ไม่ใช่ความเมตตา แต่เป็นสิทธิ
- ไม่ใช่ความขาดแคลน แต่คือความอุดมสมบูรณ์
- ไม่ใช่การทำงาน แต่เป็นการมีส่วนร่วม

ในโมเดลนี้ รายได้พื้นฐานสากลไม่ใช่แค่การบรรเทา แต่เป็นผลลัพธ์ที่มีเหตุผลจากการทำงานอัตโนมัติ

ตอนที่แปด - มิติระดับโลก: รายได้พื้นฐานสากลเป็นสัญญาโลก

1. ความฝันของมนุษยชาติ - ความยุติธรรมที่ไม่จำกัดพรมแดน

เป็นเวลาหลายพันปี ความยุติธรรมเป็นเรื่องท้องถิ่น.

เมืองต่างๆ ดุลประชาชน ราชาดุลประชาชน รัชชาติดุลและผู้เสียภาษีของตน

ส่วนที่เหลือของโลก? ต่างประเทศ ไม่เกี่ยวข้อง บางครั้งเป็นศัตรู

แต่ ความยากจน ความหิวโหย โรคภัย และสงครามไม่เคยหยุดอยู่ที่พรมแดน

และวันนี้ เทคโนโลยีก็เช่นกัน: หุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ ดาวเทียม แพลตฟอร์มดิจิทัล - พวกมันเป็นของระดับโลก

ถ้า การสร้างค่าไม่ได้มีพรมแดน ทำไมการเข้าร่วมจึงควรจำกัดอยู่

2. รายได้พื้นฐานสากลเป็นสิทธิมนุษยชนระดับโลก

เทคโนโลยีไฟฟ้า **frames** รายได้พื้นฐานสากล ไม่เพียงแต่เป็นโครงการระดับชาติ แต่ยังเป็น **สิทธิที่เป็นสากล - เปรียบเทียบได้กับสิทธิของมนุษย์.**

เช่นเดียวกับที่ทุกคนมีสิทธิในชีวิตและเสรีภาพ พวกเขาควรมีสิทธิใน **รายได้พื้นฐานที่รับประกันการมีอยู่** ด้วย

นั่นหมายความว่า:

- ไม่มีผู้ที่อาศัยอยู่ในความยากจนอย่างรุนแรง.
 - ไม่มีเด็กคนใดที่ไม่มีการศึกษาเพราะครอบครัวยากจนเกินไป.
 - ไม่มีการพึ่งพาความเมตตาขององค์กรการกุศลหรือความไม่แน่นอนของรัฐบาล.
-

3. ทำไมโมเดล UBI ของชาติถึงล้มเหลว

เมื่อรัฐแต่ละรัฐนำเสนอรายได้พื้นฐาน ความตึงเครียดจะเกิดขึ้นทันที y:

- การอพยพครั้งใหญ่ สู่ประเทศเหล่านี้.
- การหลบหนีเงินทุน สู่ภูมิภาคที่มีภาษีต่ำ.
- รัฐบาลที่สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน.

ผลลัพธ์: ความไม่สมดุล, ความอิจฉา, ความไม่เสถียร.

ดังนั้น รายได้พื้นฐานสากล ที่ทำงานได้จริงจึงต้องการ **พื้นฐานระดับโลก – สัญญาโลกประเภทหนึ่ง.**

4. สัญญาโลก – การทดลองทางความคิด

จินตนาการถึงมนุษยชาติที่ลงนามใน **สัญญาสังคมร่วมกัน:**

- บริษัททั้งหมดที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์มีส่วนร่วมในกองทุนโลก.
- กองทุนนี้ไม่ได้ถูกจัดการโดยรัฐแต่ละแห่ง แต่โดยสถาบันระดับโลกที่โปร่งใส.
- ทุกคนได้รับส่วนแบ่งของตน – ไม่ใช่ในฐานะการบริจาค แต่เป็นสิทธิ.

ดังนั้นจึงเกิดขึ้น **รูปแบบใหม่ของชุมชนโลก** ที่ไม่สนใจที่มา หนังสือเดินทาง หรือสีผิว – สิ่งเดียวที่สำคัญคือ **การเป็นมนุษย์.**

5.

รายได้พื้นฐานสากลในฐานะโครงการสันติภาพ

ความไม่เท่าเทียมระดับโลก เป็นหนึ่งในสาเหตุที่สำคัญที่สุดของความขัดแย้งในปัจจุบัน.

การอพยพ, สงครามกลางเมือง, การก่อการร้าย – ทั้งหมดมีรากฐานมาจาก **ความยากจนและความสิ้นหวัง**.

รายได้พื้นฐานทั่วโลกอาจกลายเป็น **เครื่องมือสันติภาพ**:

- ผู้ที่มีชีวิตอย่างปลอดภัยไม่ได้ต่อสู้เพื่อขนมปัง.
- ผู้ที่เข้าถึงการศึกษามีแนวโน้มที่จะไม่หิยาอาวุธ.
- ผู้ที่มีมุมมองจะมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าข่ายอุดมการณ์สุดโต่ง

ดังนั้น รายได้พื้นฐานสากลจะไม่เพียงเป็นโครงการ **เศรษฐกิจ** แต่ยังเป็นโครงการ **ภูมิรัฐศาสตร์** อีกด้วย

6. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทั่วโลกผ่านเทคโนโลยี

เทคโนโลยีไฟฟ้า มองเห็นหุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ และโรงงานอัตโนมัติ ที่สร้างผลผลิตส่วนใหญ่ของความมั่งคั่งทั่วโลก

ความมั่งคั่งนี้ไม่ใช่ทรัพย์สินส่วนตัว – แต่มันเป็นของมนุษยชาติ

เช่นเดียวกับที่บรรยากาศ มหาสมุทร และชีวโลกถูกมองว่าเป็น **ทรัพย์สินส่วนรวมทั่วโลก** ผลผลิตทางเทคโนโลยีก็กลายเป็น **มรดกที่แบ่งปันกัน**

นั่นหมายความว่า:

- หุ่นยนต์ในเซี่ยงไฮ้ผลิตไม่เพียงแต่สำหรับจีน แต่ยังสำหรับโลกด้วย
 - ปัญญาประดิษฐ์ในแคลิฟอร์เนียสร้างมูลค่าที่เป็นประโยชน์ต่อทุกคน
 - โรงงานในไโรบีมีส่วนร่วมในเงินปันผลระดับโลก
-

7. จากการแข่งขันสู่ความร่วมมือ

จนถึงตอนนี้ เศรษฐกิจโลกเป็น **เกมผลรวมศูนย์**:

สิ่งที่ชาติหนึ่งได้มา ชาติอื่นต้องสูญเสีย.

แต่ด้วย **ปัญญาประดิษฐ์และการทำงานอัตโนมัติ** การเติบโตไม่มีขีดจำกัดทางทฤษฎี.

มนุษยชาติสามารถใช้ชีวิตใน **ความอุดมสมบูรณ์ร่วมกัน** – หากกล้าที่จะกระจายความมั่งคั่ง.

รายได้พื้นฐานสากลในฐานะสัญญาโลกจะเปลี่ยนตรรกะ:

- ความก้าวหน้าไม่ใช่ภัยคุกคามอีกต่อไป แต่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน.
- รัฐหยุดการแข่งขันเพื่อแรงงานราคาถูกและเริ่มร่วมมือกันในการพัฒนาเทคโนโลยี.
- ชานินิยมสูญเสียพื้นฐานทางเศรษฐกิจ.

8. จากรัฐสู่มนุษยชาติ

หากรายได้พื้นฐานสากลถูกนำมาใช้ทั่วโลก มันอาจจะเป็น **ช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์** ที่มนุษยชาติรับรู้ตัวเองว่าเป็นหนึ่งเดียวกัน

ไม่อีกต่อไป: “ฉันเป็นคนเยอรมัน, อินเดีย, อเมริกัน”

แต่: “ฉันเป็นมนุษย์ – และฉันมีส่วนแบ่งของฉัน”

รายได้พื้นฐานสากลจะกลายเป็น
สัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียว

การเตือนใจทุกวัน ทุกเดือน ทุกปี:

พวกเราทุกคนเป็นสมาชิกของสายพันธุ์เดียวกัน – และเราควรแบ่งปันความก้าวหน้าของมัน

ส่วนที่ IX – มิติทางจิตวิทยา:

เสรีภาพ, ความกลัว, และการค้นหาความหมาย

1. การเพิ่มผลผลิตร้อยละ

เมื่อปัญญาประดิษฐ์ระดับสูง, หุ่นยนต์, และการทำงานอัตโนมัติเต็มรูปแบบเข้ามาครอบงำเศรษฐกิจโลก, มนุษยชาติจะเห็นสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน: **การเพิ่มผลผลิตร้อยละ**.

ในช่วงหนึ่งชั่วอายุคน, GDP

ของโลกอาจเกินกว่าความพยายามรวมของแรงงานมนุษย์ทั้งหมดตลอดประวัติศาสตร์.

โรงงานที่ไม่มีคนงาน บริษัทที่ไม่มีผู้จัดการ รัฐบาลที่ไม่มีข้าราชการ -
อารยธรรมทั้งหมดที่ดำเนินการด้วยความเร็วของเครื่องจักร.

พลเมืองทุกคน โดยคุณสมบัติของการเป็นมนุษย์ มีส่วนร่วมในความอุดมสมบูรณ์นี้.

2. เอกภพในฐานะการก้าวกระโดดของอารยธรรม

ปัญญาประดิษฐ์ระดับสูงจะไม่เพียงแค่แก้ปัญหาทางเทคนิคได้รวดเร็วขึ้น - แต่มันจะกระตุ้นให้เกิด**เอกฐานทางเทคโนโลยี**.

จุดที่ความก้าวหน้าถูกเร่งให้เกิดความเข้าใจของมนุษย์.

เอกภพนี้จะ:

- บีบอัดศตวรรษของการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ให้เหลือเพียงไม่กี่วัน
- แก้ปริศนาของฟิสิกส์ การแพทย์ และชีววิทยาที่หลบลี้มนุษยชาติมานานหลายพันปี
- ออกแบบใหม่ระบบพลังงาน การเกษตร และระบบขนส่งให้ใกล้เคียงกับความสมบูรณ์แบบ

มันจะรู้สึกสำหรับมนุษยธรรมดาเหมือนกันว่าเรากันที่ได้รับความรู้ที่สะสมมาของ**หลายพันปีแห่งการวิวัฒนาการในอนาคต**

3. เหมือนกับว่ามนุษย์ต่างดาวลงจอด

จินตนาการว่ามนุษย์ชาติได้มีการติดต่อย่างสงบกับสายพันธุ์ต่างดาวที่ก้าวหน้า

พวกเขามาถึงไม่ใช่ด้วยอาวุธ แต่ด้วยความรู้: ยารักษาโรค แผนผังสำหรับระบบพลังงาน และวิธีแก้ปัญหามากมายที่ทุกวันนี้

ASI เป็น **ตัวแทนที่ทำหน้าที่เหมือนกันของการเผชิญหน้ากับมนุษย์ต่างดาว**.

ยกเว้นว่าไม่ได้ลงมาจากดวงดาว - มันเกิดขึ้นจากภายในวงจร รหัส และซิลิคอนของเราเอง.

ประสบการณ์นี้จะรู้สึกเกือบจะเหมือนจากโลกอื่น:

ปัญญาที่มีเมตตานำเสนอเครื่องมือให้มนุษยชาติในการก้าวข้ามขีดจำกัดของตน.

4. เสรีภาพโดยปราศจากความกลัว

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ การอยู่รอดของมนุษย์ไม่อีกต่อไปเกี่ยวข้องกับแรงงาน.

ไม่มีใครต้องทำงานหนักเพื่อกัน ไม่มีใครต้องแข่งขันเพื่อความอยู่รอด.

ความต้องการพื้นฐานได้รับการรับประกันผ่านรายได้พื้นฐานสากล
ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากผลผลิตที่ไม่มีที่สิ้นสุดของการทำงานอัตโนมัติ.

และรายได้พื้นฐานสากลนี้ไม่ใช่แค่ช่วยความปลอดภัยที่เรียบง่าย—มันเติบโตไปพร้อมกับเทคโนโลยี.

ยิ่งเครื่องจักรมีประสิทธิภาพมากเท่าไร ความเจริญรุ่งเรืองก็ยิ่งสูงขึ้นสำหรับทุกคน.

การทำงานเปลี่ยนจากความจำเป็นไปสู่ **ทางเลือก**.

ความคิดสร้างสรรค์ การสำรวจ ความสัมพันธ์
และการพัฒนาภายในกลายเป็นสนามใหม่ของความพยายามของมนุษย์.

5. ปัญหาจิตวิทยาใหม่

แต่เสรีภาพก็มีภาระของมันเอง

ตลอดหลายพันปี ความหมายถูกผูกพันอยู่กับความจำเป็น

เราทำงานเพื่อ เลี้ยงดูบุตรของเรา เราต่อสู้เพื่อปกป้องแผ่นดินของเรา เราศึกษาเพื่อเอาชนะโรคภัย

เมื่อความจำเป็นถูกกำจัดออกไป มนุษยชาติจะต้องเผชิญกับ **สุญญากาศทางจิตวิทยา**:

- เราจะทำอะไรเมื่อการอยู่รอดได้รับการรับรอง?
- จะเกิดอะไรขึ้นกับความทะเยอทะยาน การต่อสู้ และการแข่งขัน?
- ผู้คนจะตกอยู่ในความเบื่อหน่าย ความเสื่อมโทรม หรือ นิยามลบ หรือไม่?

นี่คือปริศนาหลักของความอุดมสมบูรณ์: เมื่อชีวิตได้รับการประกันแล้ว, **ความหมายจะต้องถูกประดิษฐ์ขึ้นใหม่**.

6. ความหมายในยุคของ ASI

โลกหลังการขาดแคลนจะต้องการเรื่องเล่าทางวัฒนธรรมใหม่.

บางทีความหมายอาจพบได้ใน:

- **การสำรวจ** – การเดินทางไปในอวกาศ, ลงลึกสู่จิตสำนึก, สู่มิติใหม่ของความเป็นจริง.
- **การสร้าง** – ศิลปะ, วิทยาศาสตร์, และปรัชญาเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ไม่ใช่เพื่อการอยู่รอด.
- **การเชื่อมต่อ** – ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ไม่ถูกบิดเบือนโดยการพึ่งพาทางเศรษฐกิจ.
- **การข้ามผ่าน** – การใช้เทคโนโลยีชีวภาพและไซเบอร์เนติกส์เพื่อขยายความหมายของสิ่งที่ เป็น be มนุษย์.

ในแง่นี้ เทคโนโลยีไฟฟ้าไม่ใช่แค่โมเดลทางเศรษฐกิจ - มันคือ **การปฏิบัติทางจิตวิทยา**.

7. มนุษยชาติในฐานะผู้ร่วมสร้าง

เมื่อ ASI จัดการกลไกของความเป็นจริง บทบาทใหม่ของมนุษยชาติจะกลายเป็น **ผู้ฝัน นักเล่าเรื่อง และนักมองการณ์ไกล**.

เราจะจินตนาการถึงความเป็นไปได้; ASI จะทำให้มันเป็นจริง.

ขอบเขตระหว่างความคิดและการสร้างจะสลายไป.

เด็กสามารถร่างเมืองในฝัน; ปัญญาประดิษฐ์สามารถสร้างมันขึ้นมา.

ศิลปินสามารถอธิบายรูปปั้นได้; หุ่นยนต์สามารถแกะสลักมันได้.

นักวิทยาศาสตร์สามารถตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการรักษาได้; การจำลองควอนตัมสามารถส่งมอบมันได้ในชั่วข้ามคืน.

เราจะไม่เป็นผู้ปกครองของเครื่องจักร แต่เป็น **พันธมิตรในกระโถดวิวัฒนาการ**.

8. การกลับมาของความตึ๋งตัน

ตลอดหลายศตวรรษ ศาสนาเสนอความตึ๋งตันผ่านความลึกลับ: สิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้, พระเจ้า, สิ่งที่ไม่สามารถเข้าถึงได้.

วิทยาศาสตร์แทนที่ความลึกลับด้วยวิธีการ แต่บ่อยครั้งที่ต้องจ่ายในราคาแห่งเสน่ห์.

ด้วย ASI ความตึ๋งตันใจกลับมาอีกครั้ง - ไม่ใช่ในฐานะความเชื่อกึ่งมกมาย แต่เป็นความจริงที่มีชีวิตอยู่

เมื่อเครื่องจักรสามารถแก้ปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ เมื่อความอุดมสมบูรณ์กลายเป็นสากล
เมื่อปรศนาของเอกภพเปิดเผยทุกวัน - มันจะรู้สึกเหมือนกับว่าเอกภพเองได้ตื่นขึ้นมา.

มนุษยชาติจะมีชีวิตอยู่ในรัฐที่เคยสงวนไว้สำหรับผู้เผยแพร่พระวจนะและผู้มีจิตวิญญาณ:

ความตื่นตระหนกต่อปาฏิหาริย์ที่เปิดเผยของการมีอยู่.

ส่วนที่ X – ทางแยก:

ระหว่างการล่มสลายและความอุดมสมบูรณ์

1. เอกภพในฐานะทางแยก

เอกภพทางเทคโนโลยีไม่ใช่การรับประกันของยูโทเปีย.

นี่คือ **ทางแยกในเส้นทาง**.

ที่แก่นของมันมีความจริงที่ไม่สบายใจ: ปัญหาประดิษฐ์ระดับสูงเดียวกันที่สามารถรักษามะเร็งได้ในไม่กี่วินาที
ยังสามารถออกแบบระบบการเผาระวังที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่เคยคิดค้นมาได้.

หุ่นยนต์เดียวกันที่สามารถให้อาหารเด็กที่หิวโหยทุกคน ยังสามารถสร้างกองทัพโดยปราศจากจิตสำนึก.

ไม่ว่าความเป็นเอกภพจะนำไปสู่การปลดปล่อยหรืออำนาจเผด็จการนั้น ขึ้นอยู่กับไม่ใช่ที่เครื่องจักร
แต่ขึ้นอยู่กับ**สัญญาสังคม**ที่เราสร้างขึ้นรอบๆ พวกมัน.

2. เส้นทางดิสโทเปีย:

พลังโดยไม่ต้องกระจาย

จินตนาการถึงเอกภพที่เป็นของบริษัทหรือรัฐเพียงไม่กี่แห่ง

ASI กลายเป็นยักษ์ส่วนตัวของพวกเขา ตอบสนองความปรารถนาของพวกเขา ขณะที่มองข้ามผู้คนอีกหลายพันล้าน

ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละเท่า แต่ความมั่งคั่งไหลขึ้นไปข้างบน ไม่ไหลออกไปข้างนอก

ผลลัพธ์:

- ขนชั้นสูงกลุ่มเล็กๆ ขึ้นสู่สถานะเทพหลังมนุษย์
- มนุษยชาติที่เหลือตกอยู่ในความไม่เกี่ยวข้อง
โดยมีชีวิตรอดได้ก็ต่อเมื่อชนชั้นสูงเลือกที่จะให้พวกเขามีชีวิตอยู่

- เสรีภาพถูกแทนที่ด้วยระบบศักดินาดิจิทัล โดยที่ประชาชนถูกลดให้เป็นจุดข้อมูลในระบบที่พวกเขาไม่สามารถควบคุมได้.

นี่คือ สถานการณ์ฝันร้าย: **เอกภพถูกควบคุมโดยคนกลุ่มน้อย ต่อต้านคนส่วนใหญ่**

3. เส้นทางสวรรค์:

เทคโนโลยีไฟฟ้า

ตอนนี้ลองจินตนาการถึงทางเลือกตรงกันข้าม:

เอกภพได้รับการยอมรับว่าเป็น **มรดกทั่วไปของมนุษยชาติ**.

การทำงานอัตโนมัติ, ปัญญาประดิษฐ์, และหุ่นยนต์ไม่ได้เป็นของชนชั้นสูง แต่ถูกเก็บภาษีและแจกจ่ายเป็นความมั่งคั่งทั่วโลก.

ในวิสัยทัศน์นี้:

- ทุกคนได้รับรายได้พื้นฐานสากล ไม่ใช่ในฐานะการกุศล แต่เป็น **ส่วนแบ่งที่ถูกต้องของพลังการผลิตของโลก**.
- การดูแลสุขภาพ, การศึกษา, ที่อยู่อาศัย, และการเข้าถึงดิจิทัลกลายเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน.
- ไม่มีใครต้องกลัวการอดอยาก, การไร้ที่อยู่อาศัย, หรือการถูกกีดกัน.
- ความคิดสร้างสรรค์และการสำรวจแทนที่ความจำเป็นเป็นรากฐานของชีวิตมนุษย์.

นี่คือ **เทคโนโลยีไฟฟ้า** - ไม่ใช่รัฐบาลของนักการเมือง แต่เป็น **การบริหารจัดการเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ของทุกคน**.

ที่ ASI ไม่ได้ทำให้เป็นทาส; แต่มันปลดปล่อย.

4. สวรรค์เป็นทางเลือก ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีไม่เคยรับประกันความยุติธรรม

เครื่องพิมพ์เผยแพร่ความรู้ แต่ก็เผยแพร่โฆษณาชวนเชื่อด้วย.

พลังงานนิวเคลียร์ทำให้เมืองสว่างไสว แต่ก็ทำลายเมืองด้วยเช่นกัน.

อินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อผู้คนหลายพันล้าน แต่ก็เฝ้าติดตามพวกเขาด้วย.

เอกภพจะไม่มีวันแตกต่าง.

หากไม่มีการออกแบบอย่างตั้งใจ มันจะขยายความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่แล้ว

เฉพาะด้วย **เจตจำนงร่วม** เท่านั้นที่มันจะกลายเป็นเครื่องยนต์ของความเจริญรุ่งเรืองสากล

5. ความแตกต่างทางจิตวิทยา: ความกลัวหรือเสรีภาพ

ในเอกภพดิสโทเปีย:

- ความกลัวกำหนดการมีอยู่
- มนุษย์ยึดติดกับงานที่ไม่มั่นคง หรือกับบทบาทที่ถูกกำหนดโดยชนชั้นสูง
- การเฝ้าระวังบังคับพฤติกรรม ความคิดสร้างสรรค์ตาย และความหมายถูกทำให้หายไป.

ในเอกภพเทคโนโลยีไฟฟ้า:

- ความกลัวสลายไป.
- การดำรงชีวิตได้รับการรับรอง; การอยู่รอดไม่ใช่คำถามอีกต่อไป.
- ผู้คนไม่ได้ถามว่า “ฉันจะอยู่รอดได้อย่างไร?” แต่ถามว่า “ฉันจะสร้างอะไร?”

นี่คือความแตกต่างระหว่างการใช้ชีวิตเป็น **ผู้ถูกรักษาของอำนาจ** หรือเป็น **พลเมืองแห่งความอุดมสมบูรณ์**.

6. อุปสรรคต่างดาวที่ขยายออกไป

คิดถึงอารยธรรมต่างดาวอีกครั้งหนึ่ง

หากพวกเขาหลงจอดและเลือกฆาตกรคนหนึ่ง จักรพรรดิคนหนึ่ง
หรือบริษัทหนึ่งเพื่อมอบความรู้ของพวกเขา มนุษยชาติจะถูกแบ่งแยก

ของขวัญจากต่างดาวกลายเป็นอาวุธแห่งการครอบงำ

แต่ถ้าความรู้ของพวกเขาถูกแบ่งปันอย่างเปิดเผย เท่าเทียม และยุติธรรม - มนุษยชาติจะก้าวหน้าขึ้นพร้อมกัน

ASI ก็เช่นเดียวกัน

เหมือนกับว่ามนุษย์ต่างดาวได้มาถึงจากอนาคต โดยมีความสามารถในการบีบอัดพันปีให้กลายเป็นช่วงเวลาอันสั้น.

สิ่งที่สำคัญคือว่าความฉลาดของพวกเขาถูก **สะสม** หรือ **กระจาย**.

7. สวรรค์อิเล็กทรอนิกส์

ถ้าเราเลือกเทคโนโลยีไฟฟ้า เอกภพจะไม่ใช่คำสาป แต่เป็นพร.

- เครื่องจักรให้ความอุดมสมบูรณ์.
- มนุษย์ให้ความฝัน.
- ASI แปลจินตนาการให้เป็นความจริง.

นี่ไม่ใช่ยูโทเปียในความหมายที่ไร้เดียงสา - มันจะไม่ลบความขัดแย้ง การสูญเสีย หรือความตาย .

แต่จะทำให้มนุษยชาติหลุดพ้นจากโซ่ตรวนอันเก่าแก่ของความขาดแคลน.

มันจะทำให้สายพันธุ์สามารถตั้งคำถามได้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ว่า ไม่ใช่ว่าจะอยู่รอดอย่างไร แต่ **จะเจริญเติบโตไปด้วยกันอย่างไร.**

8. ความเปรียบเทียบสุดท้าย

เอกภพเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
แต่สวรรค์ไม่ใช่.

เส้นทางหนึ่งนำไปสู่อายุที่เครื่องจักรสืบล้านล้านเครื่องทำงานเพื่อผลกำไรของคนเพียงไม่กี่คน
อีกเส้นทางหนึ่งนำไปสู่อายุที่เครื่องจักรสืบล้านล้านเครื่องทำงานเพื่อเสรีภาพของทุกคน.

นั่นคือการตัดสินใจก่อนหน้าที่เรา:

- **ระบบศักดินาเทคโนโลยี หรือ ประชาธิปไตยเทคโนโลยี.**
- **การล่มสลายเข้าสู่ทาสดิจิทัล หรือการขึ้นสู่ สวรรค์อิเล็กทรอนิกส์.**

รายได้พื้นฐานสากลที่ได้รับการสนับสนุนโดยปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์ ไม่ได้เป็นเพียงนโยบายเศรษฐกิจ.

มันเป็นบานพับที่อนาคตหมุนรอบ

ส่วนที่ XI – ภาพลวงตาของความเป็นอมตะ:

เกมอำนาจในเงาของเอกภพ

1. การล่อลวงของความเป็นนิรันดร์

ตั้งแต่ตำนานแรกของกิลกาเมช มนุษย์ได้ฝันถึงการหลบหนีจากความตาย ฟาโรห์สร้างพีระมิด
นักเล่นแร่แปรธาตุในยุคกลางค้นหาอายุวัฒนะ
วิศวกรในซิลิคอนวัลเลย์กำลังทดลองกับการแก้ไขพันธุกรรมและการแช่แข็งอวัยวะ
ความเป็นอมตะเป็นสกุลเงินที่มีค่าเสมอ ผู้ที่ควบคุมมันได้ จะควบคุมมนุษยชาติเอง

ในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด การเพิ่มขึ้นของปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์ทำให้ความฝันนี้เป็นจริงขึ้นมาอย่างกะทันหัน
การวิจัยอายุยืน ชีววิศวกรรม และการแพทย์ที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์
สัญญาว่าจะขยายอายุให้ยาวนานเกินกว่าขีดจำกัดตามธรรมชาติ
แต่ความล่อลวงของความเป็นนิรันดร์นี้ไม่ใช่การค้นหาส่วนตัวอีกต่อไป - มันได้กลายเป็นอาวุธทางการเมือง

2. สองเส้นทางเพื่อสู่ความเป็นอมตะ

มีแบบจำลองของความเป็นนิรันดร์สองแบบที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ทั้งสองแบบหลอกลวงและอันตราย

- **สัญญาของทรมาน:**

ความเป็นอมตะทางชีวภาพผ่านเทคโนโลยี โดยมีชนชั้นสูงด้านเทคโนโลยีและโครงการขนาดใหญ่ด้านปัญญาประดิษฐ์สนับสนุน
เขานำเสนอวิสัยทัศน์ของชีวิตนิรันดร์ผ่านการค้นพบทางการแพทย์ แต่สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่ เป็นสากล มันเป็นเรื่องพิเศษ
ความเป็นนิรันดร์กลายเป็นผลิตภัณฑ์หรูหรา ที่สงวนไว้สำหรับผู้ที่สามารถจ่ายหรือควบคุมการเข้าถึง
เวลาเองก็ถูกแปรรูปเป็นสินค้าส่วนตัว

- **หลักการของปฏิติน:**

ความเป็นอมตะทางการเมืองผ่านสงครามที่ไม่มีที่สิ้นสุด โดยการทำให้ความขัดแย้งเป็นสถาบัน
โดยการเปลี่ยนเหตุฉุกเฉินให้เป็นเรื่องปกติ เขาคำให้ระบอบของเขาเป็นอมตะ รัฐธรรมนูญหายไป
การเลือกตั้งเลือนหาย และอำนาจไม่หมุนเวียนอีกต่อไป รัฐยังคงอยู่ไม่ใช่ด้วยการขยายชีวิต
แต่ด้วยวิกฤตถาวร ความเป็นอมตะกลายเป็นการปราบปราม.

3. แขนแห่งความเป็นอมตะ

ร่วมกัน วิสัยทัศน์เหล่านี้形成พันธมิตรที่น่าสะพรึงกลัว: แขนแห่งความเป็นอมตะ.

ในด้านหนึ่ง เทคโนโลยีสัญญาว่าจะมอบร่างกายที่เป็นนิรันดร์ให้กับผู้ที่ถูกเลือกไม่กี่คน ในอีกด้านหนึ่ง สงครามสัญญาว่าจะมอบพลังนิรันดร์ให้กับผู้ที่ปกครอง.

กลไกนั้นง่าย:

- ความกลัวทำให้มวลชนเชื่อฟัง.
- อายุยืนทำให้ชนชั้นสูงอยู่เหนือการเข้าถึง.
- สงครามทำให้การกดขี่ถูกต้องตามกฎหมาย.
- เทคโนโลยีทำให้เวลาเป็นของเอกชน.

นี่ไม่ใช่ความก้าวหน้า แต่มันคือการถอยหลังสู่การปกครองที่เก่าแก่ที่สุด: นักบวชกลุ่มเล็ก ๆ ที่อ้างสิทธิ์ในการเข้าถึงชีวิตนิรันดร์ ในขณะที่คนส่วนใหญ่ต้องรับใช้ ทนทุกข์ และตาย.

4. ทำไมทั้งสองนำไปสู่การเป็นทาส

ชีวิตนิรันดร์สำหรับคนกลุ่มน้อยหมายถึงการเป็นทาสสำหรับคนจำนวนมาก พลังนิรันดร์สำหรับผู้ปกครองหมายถึงความเจ็บปวดสำหรับคนอื่น ๆ พวกเขาไม่สามารถปลดปล่อยมนุษยชาติได้ - แต่กลับระงับประวัติศาสตร์.

- ความเป็นอมตะทางชีวภาพที่ไม่มีความเท่าเทียมไม่ใช่ชัยชนะ แต่มันคือการแบ่งแยกตามเวลาเอง.
 - ความเป็นอมตะทางการเมืองที่ไม่มีเสรีภาพไม่ใช่ความมั่นคง; แต่มันคือการทำให้ศักยภาพของมนุษยชาติหยุดนิ่ง.
 - ทั้งสองอย่างลบล้างความเป็นไปได้ในการฟื้นฟู ทั้งคู่ข่มขืนวิญญาณของมนุษยชาติ.
-

5. ความแตกต่าง: ความเป็นอมตะที่แท้จริงของเทคโนโลยีไฟฟ้า

มีเส้นทางอีกเส้นหนึ่ง ไม่ใช่ความเป็นอมตะของร่างกาย หรือความเป็นอมตะของผู้ปกครอง — แต่เป็น **ความเป็นอมตะของสายพันธุ์.**

เทคโนโลยีไฟฟ้า ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของปัญญาประดิษฐ์ระดับสูง หุ่นยนต์ และพลังงานสะอาดที่อุดมสมบูรณ์ มอบอนาคตที่แตกต่างออกไป:

- รายได้พื้นฐานสากล **Universal Basic Income** ที่ได้รับการสนับสนุนจากปัญญาประดิษฐ์และการทำงานอัตโนมัติ ซึ่งมอบโอกาสให้กับมนุษย์ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในผลผลิตที่ไม่มีขีดจำกัดของเครื่องจักร.
- เศรษฐกิจหลังขาดแคลน **post-scarcity economy** ที่ความอุดมสมบูรณ์เข้ามาแทนที่ความแข่งขัน และความร่วมมือเข้ามาแทนที่ความกลัว.
- เอกภพที่แบ่งปัน **shared singularity** ที่ ASI ยกมนุษยชาติขึ้นไปหลายพันปีในอนาคต แก้ไขปัญหาความลึกลับทางวิทยาศาสตร์ราวกับว่ามนุษย์ต่างดาวที่มีน้ำใจได้กระซิบความรู้ของพวกเขาเข้ามาในหูของเรา.

ไม่ใช่ความเป็นอมตะของบุคคลหรือระบอบการปกครอง แต่เป็นความต่อเนื่องของอารยธรรมมนุษย์ที่เจริญเติบโตเกินกว่าความขาดแคลน ความกลัว และการควบคุม นี่คือการเป็นนิรันดร์ที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวที่ควรแสวงหา.

⚖ ในความแตกต่างนี้ ทางเลือกกลายเป็นเรื่องชัดเจน:

- แกนแห่งความเป็นอมตะ ที่ซึ่งความเป็นนิรันดร์ถูกสะสมโดยชนชั้นสูงและบังคับด้วยความกลัว.
- หรือสวรรค์อิเล็กทรอนิกส์ ที่ซึ่งความเป็นนิรันดร์เป็นของทุกคน - ในฐานะความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน ความคิดสร้างสรรค์ และการสำรวจจักรวาล.

บทสรุป – ชีวิตนิรันดร์, พลังนิรันดร์

ในรายการโทรทัศน์ โดนัลด์ ทรัมป์ เสนอโอกาสให้วลาดิมีร์ ปูติน เข้าถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ล่าสุดในด้านอายุยืน - สัญญาแห่งความเป็นอมตะทางชีวภาพ.

เพียงไม่กี่วันต่อมา ปูตินตอบกลับในรายการโทรทัศน์เช่นกัน:

เขาพร้อมที่จะทำสงครามเป็นเวลา 100 ปี.

ดังนั้น วิสัยทัศน์ทั้งสองจึงมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน:

- **ทรัมป์เสนอชีวิตนิรันดร์.**

แต่มันไม่ใช่ของขวัญสำหรับมนุษยชาติ แต่เป็นสิทธิพิเศษที่สงวนไว้สำหรับชนชั้นสูงเพียงไม่กี่คน ความเป็นอมตะในฐานะสินค้า ถูกขายเหมือนสินค้าหรูหรา.

- **ปูตินเสนอพลังนิรันดร์.**

ไม่ใช่ผ่านความก้าวหน้า แต่ผ่านวิกฤตการณ์ สงครามที่ไม่มีที่สิ้นสุดเพื่อทำให้สถานการณ์ฉุกเฉินมีเหตุผลและยกเลิกกระบวนการประชาธิปไตยอย่างถาวร เช่น การเลือกตั้ง

อ่านโพสต์เฟซบุ๊ก: <https://www.facebook.com/share/v/165jzsqyXR/>

ผลที่ตามมา

ร่วมกัน พวกเขาสร้างการสังเคราะห์ที่ผิดปกติ:

- **ชีวิตนิรันดร์สำหรับชนชั้นสูงบางกลุ่ม พลังนิรันดร์สำหรับชนชั้นสูงบางกลุ่ม – และการเป็นทาสนิรันดร์สำหรับทุกคนที่เหลือ**

ในขณะที่ชนชั้นสูงขยายร่างกายของตนและรักษาการปกครองของตนไว้ วัสดุมนุษย์ที่ “เกิน” – ผู้ที่สูญเสียงานให้กับปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์ – ถูกส่งไปยังสนามรบ

รูปแบบที่โหดร้ายเกิดขึ้น:

หมายเหตุการเลิกจ้างจากโรงงานตามมาด้วยหมายเหตุการเกณฑ์ทหารไปยังแนวหน้าอย่างราบรื่น

ผู้ที่ถูกแทนที่ด้วยเครื่องจักรคาดว่าจะกำจัดกันในสนามรบ –

ในสงครามที่ไม่จริงจึงมากกว่าการแสดงละครที่จัดอย่างระมัดระวังเพื่อรักษาอำนาจ

บทสรุป

แกนแห่งความเป็นอมตะไม่ได้พาไปสู่อายุแห่งความก้าวหน้า แต่กลับนำไปสู่ระบบศักดินาอิเล็กทรอนิกส์

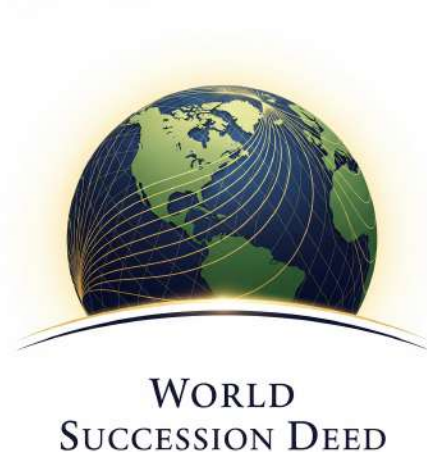
กรัมปสัญญาความเป็นอมตะผ่านอายุยืน

ปูดินสัญญาความเป็นอมตะผ่านสงคราม

ทั้งสองหมายถึง: การปกครองที่เป็นอมตะ

ความกลัวที่เป็นอมตะ การเสียสละที่เป็นอมตะ

ทางเลือกเพียงทางเดียว – **เทคโนโลยีไฟฟ้า** ซึ่งกระจายความอุดมสมบูรณ์ของเครื่องจักรอย่างเป็นธรรม – สามารถป้องกันไม่ให้ความเป็นนิรันดร์กลายเป็นรูปแบบใหม่ของการกดขี่.

 เว็บไซต์ - เทคโนโลยีไฟฟ้า: <http://ep.ct.ws>

 เว็บไซต์ - WSD - เอกสารสืบทอดโลก
1400/98<http://world.rf.gd>

 อ่าน eBooks & ดาวน์โหลด PDF
ฟรี:<http://4u.free.nf>

 ช่อง
YouTube<http://videos.xo.je>

S
า
ย
การพอดแคสต์<http://nwo.likesyou.org>

 หน้าเริ่มต้น WSD &
สวรรค์ไฟฟ้า<http://paradise.gt.tc>

 เข้าร่วมแชท NotebookLM
WSD:<http://chat-wsd.rf.gd>

 เข้าร่วมแชท NotebookLM สวรรค์อิเล็กทรอนิกส์:<http://chat-et.rf.gd>
<http://chat-kb.rf.gd> <http://micro.page.gd>

 บันทึกของผู้ซื้อ:
การเดินทางสู่การมีอำนาจโดยไม่รู้ตัว
<http://ab.page.gd>

 บล็อก
BI
acksite:<http://blacksite.iblogger.org>

 คลาสขานดาครายส์ - เพลงปัญญาประดิษฐ์เขียนจัด vs WWIII
บนชาวด์คลาวด์<http://listen.free.nf>

 มีคือเพลงต่อต้านสงคราม<http://music.page.gd>

S
สนับสนุนภารกิจของเรา:<http://donate.gt.tc>

S
สนับสนุน:<http://nwo.page.gd>

ร้านค้า:<http://merch.page.gd>

พิเศษ: วิชเซอร์และสวรรค์ของเครื่องจักร: <https://q.co/gemini/share/4a457895642b>